379L3018KSG

31.12.79 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 339/15

ΣΥΣΤΑΣΗ ἀριθ. 3018/79/ΕΚΑΧ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1979

περί τῆς ἀμύνης κατά τῶν εἰσαγωγῶν ἀπό χῶρες μή μέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο «ντάμπινγκ» ἤ ἐπιδοτήσεων

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 74 καί 86,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι, βάσει τοῦ ἄρθρου 74 τῆς συνθήκης, ἡ Ἐπιτροπή ἐξουσιοδοτεῖται, σέ περίπτωση ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων ἐκ μέρους χωρῶν μή μελῶν τῆς Κοινότητος, νά λάβει κάθε μέτρο σύμφωνο μέ τή συνθήκη αὐτή καί νά ἀπευθύνει στά Κράτη Μέλη κάθε ἀναγκαία σύσταση·

ὅτι, βάσει τοῦ ἄρθρου 86 τῆς συνθήκης, τά Κράτη Μέλη δεσμεύθηκαν νά διευκολύνουν τήν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς τῆς Κοινότητος·

ὅτι, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς ὑπάρξεως τῆς κοινῆς ἀγορᾶς ἄνθρακος καί χάλυβος, ἡ θέσπιση ἐθνικῶν μέτρων δέν θά συνιστοῦσε, κατά γενικό κανόνα, ἀκόμη καί σέ περίπτωση ἀμοιβαίας συνδρομῆς, μία ἀποτελεσματική καί ἐπαρκῆ ἄμυνα ἐναντίον τῆς πρακτικῆς ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων, ἀλλά θά κινδύνευε ἀντίθετα νά ἐμποδίσει τή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς αὐτῆς καί νά διακυβεύσει τά ἐπιτεύγματά της, ἰδίως τό ἑνοποιημένο Κοινό Δασμολόγιο πού ἐφαρμόζεται ἔναντι τρίτων χωρῶν·

ὅτι, γιά τούς λόγους αὐτούς, ἡ Ἐπιτροπή θά προσφεύγει κανονικά στίς ἐξουσίες πού τῆς ἀνατίθενται ἀπό τό ἄρθρο 74, καί θά προβαίνει σέ συστάσεις, ἐάν ὑπάρξει περίπτωση, γιά κοινοτικά μέτρα ἀμύνης·

ὅτι, προκειμένου νά ἐπιτραπεῖ στήν Ἐπιτροπή νά ἀσκεῖ τίς ἐξουσίες της κατά τρόπο ταχύ καί ἀποτελεσματικό, εἶναι σκόπιμο νά θεσπισθοῦν ὡρισμένοι κανόνες διαδικασίας καί νά ὀργανωθεῖ ἡ συνεργασία μέ τά Κράτη Μέλη·

ὅτι, προκειμένου, ἀφ' ἑνός νά ἀποφευχθοῦν ἀντιφάσεις μεταξύ τῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς καί ἐκείνων τῶν κρατῶν μελῶν καί, ἀφ' ἑτέρου, νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι, στίς περιπτώσεις πού δέν διακινδυνεύεται κανένα κοινοτικό συμφέρον, τά Κράτη Μέλη δύνανται νά λάβουν τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν προστασία μιᾶς ἐθνικῆς παραγωγῆς, εἶναι σκόπιμο νά προβλεφθεῖ ὅτι, σέ περίπτωση ἀπουσίας κοινοτικῆς δράσεως, δύνανται νά θεσπισθοῦν ἐθνικά μέτρα ἐρεύνης καί ἀμύνης μετά ἀπό διαβούλευση·

ὅτι, μέ τήν σύσταση 77/329/ΕΚΑΧ(1), πού τροποποιήθηκε γιά τελευταία φορά ἀπό τή σύσταση ἀριθ. 158/79/ΕΚΑΧ(2), ἡ Ἐπιτροπή θέσπισε ἕνα κοινό σύστημα σχετικό μέ τήν ἄμυνα κατά τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων ἐκ μέρους κρατῶν μή μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καί Χάλυβος·

ὅτι τό καθεστώς αὐτό θεσπίσθηκε σέ συμφωνία μέ τίς ὑφιστάμενες διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, ἰδίως ἐκεῖνες πού ἀπορρέουν ἀπό τό ἄρθρο VI τῆς Γενικῆς Συμφωνίας Δασμῶν καί Ἐμπορίου, ἀποκαλουμένης κατωτέρω «Γενική Συμφωνία» καί τῆς πρώτης συμφωνίας περί τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου VI τῆς Γενικῆς Συμφωνίας (κῶδιξ ἀντιντάμπινγκ τοῦ 1968)·

ὅτι οἱ πολυμερεῖς ἐμπορικές διαπραγματεύσεις πού περατώθηκαν τό 1977 κατέληξαν σέ μία νέα συμφωνία σχετική μέ τήν ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου VI τῆς Γενικῆς Συμφωνίας (κῶδιξ ἀντιντάμπινγκ τοῦ 1979) καί σέ μία συμφωνία σχετική μέ τήν ἑρμηνεία καί τήν ἐφαρμογή τῶν ἄρθρων VI, XVI καί XXIII τῆς Γενικῆς Συμφωνίας, πού ἀφοροῦν τίς ἐπιδοτήσεις καί τά ἀντισταθμιστικά μέτρα, ὅτι εἶναι σκόπιμο κατά συνέπεια νά τροποποιηθοῦν οἱ κανόνες τῆς Κοινότητος ὑπό τό φῶς τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1979, ἰδίως οἱ διατάξεις πού ἀφοροῦν τίς ἐπιδοτήσεις καί τά ἐνδεχόμενα ἀντίμετρα, τόν καθορισμό τῆς ζημίας καί ἰδιαιτέρως τά ἐφαρμοζόμενα κριτήρια καί τούς νέους κανόνες πού ἀναφέρονται στήν αἰτιώδη συνάφεια καί στή περιφερειακή προστασία, τίς ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων καί τόν ἔλεγχό τους, τή διάρκεια τῶν προσωρινῶν δασμῶν ἀντιντάμπινγκ καί τῶν ἀντισταθμιστικῶν δασμῶν·

ὅτι, κατά τήν ἐφαρμογή τῶν κανόνων αὐτῶν, εἶναι οὐσιῶδες, προκειμένου νά διατηρηθεῖ ἡ ἰσορροπία τῶν δικαιωμάτων καί τῶν ὑποχρεώσεων πού οἱ συμφωνίες αὐτές σκόπευαν νά καθιερώσουν, νά λάβει ἡ

(1) ΕΕ ἀριθ. N 114 τῆς 5.5.1977, σ. 6.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 21 τῆς 30.1.1979, σ. 14.

Κοινότης ὑπόψη τήν ἐρμηνεία τους ἀπό τούς κυριώτερους ἐμπορικούς της ἑταίρους ὅπως αὐτή ἐμφαίνεται στή νομοθεσία ἤ στήν καθιερωμένη πρακτική·

ὅτι εἶναι κατά συνέπεια εὐκταῖο οἱ κανόνες προσδιορισμοῦ κανονικῆς ἀξίας νά παρουσιάζονται σαφῶς καί κατά τρόπο ἀρκετά λεπτομερῆ· ὅτι εἶναι σκόπιμο νά διευκρινισθεῖ ἰδίως ὅτι, ὅταν οἱ πωλήσεις στήν ἐσωτερική ἀγορά τῆς χώρας ἐξαγωγῆς ἤ καταγωγῆς δέν ἀποτελοῦν, γιά ὁποιοδήποτε λόγο, κατάλληλη βάση γιά τόν καθορισμό τῆς ὑπάρξεως ντάμπινγκ, εἶναι δυνατό νά γίνει χρήση μιᾶς κατασκευασμένης κανονικῆς ἀξίας·

ὅτι πρέπει νά δοθοῦν παραδείγματα καταστάσεων πού μποροῦν νά θεωρηθοῦν ὅτι δέν ἀντιπροσωπεύουν συνήθεις ἐμπορικές πράξεις, ἰδίως ὅταν ἕνα προϊόν πωλεῖται σέ τιμές κατώτερες ἀπό τό κόστος παραγωγῆς ἤ ὅταν πραγματοποιοῦνται ἀγοραπωλησίες μεταξύ μερῶν τά ὁποῖα συνδέονται μεταξύ τους ἤ ἔχουν συνάψει συμψηφιστικό διακανονισμό· ὅτι πρέπει νά ἀναφερθοῦν οἱ μέθοδοι πού δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν γιά τόν προσδιορισμό τῆς κανονικῆς ἀξίας ὑπ' αὐτές τίς συνθῆκες·

ὅτι πρέπει νά καθορισθεῖ ἡ τιμή ἐξαγωγῆς καί νά ἀπαριθμηθοῦν οἱ προσαρμογές πού χρειάζονται νά ἐπέλθουν στίς περιπτώσεις ὅπου κρίνεται ὅτι συντρέχει λόγος νά ἀνακατασκευασθεῖ μία τέτοια τιμή μέ βάση τήν πρώτη τιμή στήν ἐλεύθερη ἀγορά·

ὅτι, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ μία δίκαιη σύγκριση μεταξύ τῆς τιμῆς ἐξαγωγῆς καί τῆς κανονικῆς ἀξίας, πρέπει νά θεσπισθοῦν κατευθυντήριες ἀρχές γιά τόν καθορισμό τῶν προσαρμογῶν πού θά ἐπέλθουν βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν διαφορῶν στά φυσικά χαρακτηριστικά, τίς ποσότητες, τίς συνθῆκες πωλήσεως καί τό ἐπίπεδο τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καί ἀκόμη πρέπει νά δοθεῖ προσοχή στό γεγονός ὅτι τό βάρος τῆς ἀποδείξεως φέρει τό πρόσωπο πού ζητεῖ τέτοιες προσαρμογές·

ὅτι πρέπει νά καθορισθεῖ σαφῶς ἡ ἔκφραση «περιθώριο ντάμπινγκ» καί νά κωδικοποιηθεῖ ἡ καθιερωμένη πρακτική τῆς Κοινότητος σέ θέματα μεθόδου ὑπολογισμοῦ γιά τήν περίπτωση πού οἱ τιμές ἤ τά περιθώρια ποικίλλουν·

ὅτι εἶναι εὐκταῖο νά ὁρισθεῖ ἐπακριβῶς ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο πρέπει νά προσδιορίζεται τό ποσό κάθε ἐπιδοτήσεως·

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά ἐκτεθοῦν ὁρισμένοι παράγοντες πού μπορεῖ νά εἶναι χρήσιμοι γιά τόν προσδιορισμό τῆς ζημίας·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά καθιερωθοῦν διαδικασίες, προκειμένου νά δύναται νά διατυπώσει καταγγελία ὅποιος ἐνεργεῖ γιά λογαριασμό ἑνός κλάδου παραγωγῆς τῆς Κοινότητος, πού θεωρεῖται ὅτι ἔχει θιγεῖ ἤ ὅτι ἀπειλεῖται ἀπό εἰσαγωγές πού ἀποτελοῦν τό ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων· ὅτι, ἐνδείκνυται νά διευκρινισθεῖ ὅτι, σέ περίπτωση πού θά ἀποσυρθεῖ μία καταγγελία, ἡ διαδικασία θά δύναται νά τερματισθεῖ ἀλλά τοῦτο δέν εἶναι ἀπαραίτητο νά συμβεῖ·

ὅτι θά πρέπει νά καθιερωθεῖ συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν Μελῶν καί τῆς Κοινότητος, τόσο ὡς πρός τίς πληροφορίες περί τῆς ὑπάρξεως ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων ἤ ζημίας πού προκύπτει ἀπό αὐτές, ὅσο καί ὡς πρός τήν μεταγενέστερη ἐξέταση τοῦ ζητήματος σέ κοινοτικό ἐπίπεδο· ὅτι, γιά τό σκοπό αὐτό, θά ἔπρεπε νά πραγματοποιοῦνται διαβουλεύσεις στό πλαίσιο μιᾶς συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς·

ὅτι πρέπει νά καθορισθοῦν σαφῶς οἱ διαδικαστικοί κανόνες πού θά ἀκολουθοῦνται κατά τή διάρκεια τῆς ἔρευνας, ἰδίως τά δικαιώματα καί οἱ ὑποχρεώσεις τῶν κοινοτικῶν ἀρχῶν καί τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν καί οἱ ὅροι ὑπό τούς ὁποίους τά ἐνδιαφερόμενα μέρη δύναται νά λαμβάνουν γνώση τῶν πληροφοριῶν καί νά ζητοῦν νά ἐνημερωθοῦν γιά τά κύρια γεγονότα καί τίς ἐκτιμήσεις βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νά γίνει σύσταση περί τῶν ὁριστικῶν μέτρων·

ὅτι, προκειμένου νά ἀποθαρρυνθοῦν οἱ πρακτικές ντάμπινγκ, πρέπει νά προβλεφθεῖ, στίς περιπτώσεις πού τά ὁριστικῶς ἀποδεδειγμένα γεγονότα δείχνουν ὅτι ὑπάρχει ντάμπινγκ καί ζημία, ἡ δυνατότης εἰσπράξεως κατά τρόπο ὁριστικό τῶν προσωρινῶν δασμῶν, ἀκόμη καί ἄν, γιά εἰδικούς λόγους, δέν ἀποφασίζεται ἡ ἐπιβολή ὁριστικοῦ δασμοῦ ἀντιντάμπινγκ·

ὅτι εἶναι οὐσιῶδες νά καθορισθοῦν κοινοί κανόνες ἐφαρμογῆς τῶν δασμῶν ἀντιντάμπινγκ καί ἀντισταθμιστικῶν δασμῶν, ὥστε νά ἐξασφαλισθεῖ ἡ ἀκριβής καί ὁμοιόμορφη εἴσπραξή τους· ὅτι λόγω τῆς φύσεως αὐτῶν τῶν δασμῶν, οἱ κανόνες αὐτοί μποροῦν νά διαφέρουν ἀπό τούς κανόνες εἰσπράξεως τῶν δασμῶν πού ἀπαιτοῦνται συνήθως κατά τήν εἰσαγωγή·

ὅτι πρέπει νά προβλεφθοῦν ἐλεύθερες καί δίκαιες διαδικασίες γιά τήν ἐπανεξέταση τῶν ληφθέντων μέτρων καί γιά τήν ἐπανάληψη τῆς ἔρευνας, ὅταν τό ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις·

ὅτι θά ἔπρεπε νά θεσπισθοῦν κατάλληλες διαδικασίες γιά τήν ἐξέταση τῶν αἰτήσεων ἐπιστροφῆς τῶν δασμῶν ἀντιντάμπινγκ·

ὅτι ἡ παρούσα σύσταση δέν θά πρέπει νά ἐμποδίζει τή λήψη εἰδικῶν μέτρων, ὅταν οἱ ἀναληφθεῖσες ὑποχρεώσεις στό πλαίσιο τῆς Γενικῆς Συμφωνίας δέν ἀντιτίθεται πρός αὐτό·

ὅτι, σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν Εὐρωπαϊκή Οἰκονομική Κοινότητα, τό Συμβούλιο ἐκμεταλλεύθηκε τήν εὐκαιρία γιά νά προβεῖ σέ μία γενική ἀναχώνευση, σέ μία γλωσσική ἁπλοποίηση καί σέ μία κωδικοποίηση τῶν κοινοτικῶν κανόνων τῶν σχετικῶν μέ τήν ἄμυνα κατά τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεως, οἱ ὁποῖοι ἐπί τοῦ παρόντος εἶναι ἐνσωματωμένοι στόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3017/79(1)·

(1) ΕΕ ἀριθ. N 339 τῆς 31.12.1979, σ. 1.

ὅτι εἶναι σκόπιμο νά ἐξασφαλισθεῖ ὅτι οἱ ρυθμίσεις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου εἶναι, στίς δύο Κοινότητες, ὅσο τό δυνατό ὁμοιογενεῖς· ὅτι πρέπει, κατά συνέπεια, νά προβλεφθεῖ ἡ ἀναλογική ἐφαρμογή στά προϊόντα ἄνθρακος καί χάλυβος τῶν ἀρχῶν καί ὁρισμῶν πού περιέχονται στόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3017/79·

ὅτι σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν διαδικασία λήψεως ἀποφάσεων, πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ διαφορετικοί τρόποι ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος ἀπό τίς δύο συνθῆκες, ἀκολουθώντας ὅμως ὅσο τό δυνατό πλησιέστερα τίς διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3017/79,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Πεδίο ἐφαρμογῆς

Ἡ παρούσα σύσταση θεσπίζει τίς διατάξεις πού ἐφαρμόζονται ὡς πρός τήν ἄμυνα κατά τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων ἐκ μέρους χωρῶν μή μελῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 2

«Ντάμπινγκ»

Α. ΑΡΧΗ

1. Δύναται νά ὑπαχθεῖ σέ δασμό ἀντιντάμπινγκ κάθε προϊόν πού ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ντάμπινγκ, ὅταν ἡ διάθεσή του στήν κατανάλωση ἐντός τῆς Κοινότητος προξενεῖ ζημία·

2. Ἕνα προϊόν θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ντάμπινγκ ὅταν ἡ τιμή του κατά τήν ἐξαγωγή πρός τήν Κοινότητα εἶναι κατώτερη τῆς κανονικῆς ἀξίας ἑνός ὁμοειδοῦς προϊόντος.

Β. ΚΑΝΟΝΙΚΗ ΑΞΙΑ

3. Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσης συστάσεως ὡς κανονική ἀξία νοεῖται:

α) ἡ συγκρίσιμη τιμή, ἡ πράγματι πληρωθεῖσα ἤ πληρωτέα κατά τίς συνήθεις ἐμπορικές πράξεις γιά τό ὁμοειδές προϊόν πού προορίζεται γιά τήν κατανάλωση στή χώρα ἐξαγωγῆς ἤ καταγωγῆς· ἤ

β) ὅταν καμμία πώληση ὁμοειδοῦς προϊόντος δέν ἔχει πραγματοποιηθεῖ ἐπί ἐμπορικῶν πράξεων στήν ἐσωτερική ἀγορά τῆς χώρας ἐξαγωγῆς ἤ καταγωγῆς ἤ ὅταν τέτοιες πωλήσεις δέν ἐπιτρέπουν οὐσιαστική σύγκριση:

i) ἡ συγκρίσιμη τιμή τοῦ ὁμοειδοῦς προϊόντος κατά τήν ἐξαγωγή του πρός μία τρίτη χώρα, ἡ ὁποία δύναται νά εἶναι ἡ ὑψηλότερη τιμή ἐξαγωγῆς, ἀλλά ὀφείλει νά εἶναι τιμή ἀντιπροσωπευτική· ἤ

ii) ἡ κατασκευασμένη ἀξία, δηλαδή τό κόστος, ἐπί συνήθων ἐμπορικῶν πράξεων, τῶν ὑλικῶν καί τῆς κατασκευῆς, στή χώρα καταγωγῆς, σύν ἕνα λογικό περιθώριο γιά τά κέρδη καί τά γενικά ἔξοδα· κατά γενικό κανόνα καί ὑπό τόν ὅρο ὅτι πραγματοποιεῖται κανονικό κέρδος κατά τίς πωλήσεις προϊόντων τῆς ἴδιας γενικῆς κατηγορίας στήν ἐσωτερική ἀγορά τῆς χώρας καταγωγῆς, ἡ προσαύξηση γιά τό κέρδος δέν πρέπει νά ὑπερβαίνει τό κανονικό αὐτό κέρδος. Σέ ἄλλες περιπτώσεις, ἡ προσαύξηση θά καθορίζεται ἐπί ὁποιᾳδήποτε λογικῆς βάσεως μέ τή χρησιμοποίηση τῶν διαθεσίμων πληροφοριῶν.

4. Ὅταν ὑπάρχουν σοβαροί λόγοι γιά νά πιστέψει ἤ νά ὑποπτευθεῖ κανείς ὅτι ἡ τιμή στήν ὁποία πραγματικά πωλεῖται ἕνα προϊόν, ἐν ὄψει τῆς καταναλώσεως στή χώρα καταγωγῆς, εἶναι κατώτερη ἀπό κάθε κόστος, τόσο πάγιο ὅσο καί μεταβλητό, τό ὁποῖο ἀνακύπτει συνήθως κατά τή διάρκεια τῆς παραγωγῆς του, οἱ πωλήσεις πού πραγματοποιοῦνται σέ τέτοιες τιμές δύνανται νά θεωρηθοῦν ὅτι δέν ἔχουν πραγματοποιηθεῖ ἐπί συνήθων ἐμπορικῶν πράξεων ἄν:

α) κλιμακώνονται σέ μία περίοδο ἀρκετά μακρά καί ἀφοροῦν σημαντικές ποσότητες· καί ἄν

β) οἱ πραγματοποιηθεῖσες τιμές δέν ἐπιτρέπουν τήν κάλυψη ὅλων τῶν ἐξόδων ἐντός εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος ἐπί συνήθων ἐμπορικῶν πράξεων.

Ὑπό αὐτούς τούς ὅρους, ἡ κανονική ἀξία δύναται νά καθορισθεῖ βάσει τῶν ἄλλων πωλήσεων τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς πού πραγματοποιήθηκαν σέ τιμή πού δέν εἶναι κατώτερη ἀπό τό κόστος παραγωγῆς ἤ βάσει τῶν πωλήσεων πρός ἐξαγωγή μέ προορισμό τρίτες χῶρες ἤ βάσει τῆς κατασκευασμένης ἀξίας ἤ ἀκόμη μέ προσαρμογή τῆς κατώτερης τιμῆς στό κόστος παραγωγῆς πού προβλέπεται ἀνωτέρω ὥστε νά ἐξαλειφθοῦν οἱ ἀπώλειες καί νά προβλεφθεῖ ἕνα εὔλογο κέρδος. Ὁ ὑπολογισμός αὐτός τῆς κανονικῆς ἀξίας βασίζεται στίς διαθέσιμες πληροφορίες.

5. Στήν περίπτωση εἰσαγωγῶν ἀπό χῶρες πού δέν ἔχουν οἰκονομία ἀγορᾶς καί ἰδιαίτερα ἀπό χῶρες ὡς πρός τίς ὁποῖες ἐφαρμόζονται οἱ κανονισμοί (ΕΟΚ) ἀριθ. 2532/78(1) καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 925/79(2), ἡ κανονική ἀξία καθορίζεται μέ τρόπο κατάλληλο καί μή στερούμενο λογικῆς βάσει ἑνός τῶν ἀκολούθων κριτηρίων:

α) βάσει τῆς τιμῆς στήν ὁποία πωλεῖται πραγματικά ἕνα ὁμοειδές προϊόν μίας τρίτης χώρας μέ οἰκονομία ἀγορᾶς:

i) γιά τήν κατανάλωση στήν ἐσωτερική ἀγορά αὐτῆς τῆς χώρας· ἤ

ii) σέ ἄλλες χῶρες περιλαμβανομένης τῆς Κοινότητος· ἤ

(1) ΕΕ ἀριθ. N 306 τῆς 31.10.1978, σ. 1.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 131 τῆς 29.5.1979, σ. 1.

β) βάσει τῆς κατασκευασμένης ἀξίας τοῦ ὁμοειδοῦς προϊόντος σέ μία τρίτη χώρα μέ οἰκονομία ἀγορᾶς· ἤ

γ) ὅταν οὔτε οἱ τιμές οὔτε ἡ κατασκευασμένη ἀξία ὅπως αὐτές διαμορφώθηκαν σύμφωνα πρός τά σημεῖα α) ἤ β) δέν ἀποτελοῦν ἐπαρκή βάση, βάσει τῆς πράγματι πληρωθείσης ἤ καί πληρωτέας τιμῆς ἐντός τῆς Κοινότητος γιά τό ὁμοειδές προϊόν, πού στήν ἀνάγκη θά προσαρμοσθεῖ δεόντος ὥστε νά συμπεριλάβει ἕνα εὔλογο περιθώριο κέρδους.

6. α) Ὅταν ἕνα προϊόν δέν εἰσάγεται ἀμέσως ἀπό τή χώρα καταγωγῆς ἀλλά ἐξάγεται πρός τήν Κοινότητα ἀπό μία ἐνδιάμεση χώρα, ἡ κανονική ἀξία εἶναι ἡ συγκρίσιμη πληρωθεῖσα ἤ πληρωτέα τιμή τοῦ ὁμοειδοῦς προϊόντος στήν ἐσωτερική ἀγορά εἴτε τῆς χώρας ἐξαγωγῆς εἴτε τῆς χώρας καταγωγῆς. Ἡ τελευταία αὐτή βάση θά ἠδύνατο νά εἶναι ἡ κατάλληλη, μεταξύ ἄλλων, ἄν τό προϊόν διαμετακομίζεται μέσω τῆς χώρας ἐξαγωγῆς ἤ ἄν τέτοια προϊόντα δέν κατασκευάζονται στή χώρα ἐξαγωγῆς ἤ ἄν δέν ὑπάρχει συγκρίσιμη τιμή γιά τά προϊόντα αὐτά στή χώρα ἐξαγωγῆς.

β) Ὅταν ἀναμιγνύονται πολλοί προμηθευτές ἀπό μία ἤ περισσότερες χῶρες καί θεωρεῖται ὅτι εἶναι κατάλληλο νά θεσπισθεῖ ἕνα σύστημα τιμῶν βάσεως, ἡ κανονική ἀξία πρέπει νά καθορίζεται βάσει τῆς κατώτερης κανονικῆς ἀξίας στήν ἤ στίς χῶρες προμηθευτές ὅπου ἐπικρατοῦν συνθῆκες κανονικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

7. Γιά τόν καθορισμό τῆς κανονικῆς ἀξίας, οἱ συναλλαγές μεταξύ συνδεομένων μερῶν ἤ μεταξύ μερῶν πού ἔχουν συνάψει μεταξύ τους συμψηφιστικό διακανονισμό, δύνανται νά θεωρηθοῦν ὅτι δέν ἀποτελοῦν συνήθεις ἐμπορικές πράξεις, ἐκτός ἄν οἱ κοινοτικές ἀρχές ἔχουν πεισθεῖ ὅτι οἱ τιμές καί τό κόστος, περί τῶν ὁποίων πρόκειται, εἶναι συγκρίσιμα μέ τίς τιμές καί τό κόστος πράξεων μεταξύ μερῶν πού δέν ἔχουν τέτοιους δεσμούς.

Γ. ΤΙΜΗ ΕΞΑΓΩΓΗΣ

8. α) Ἡ τιμή ἐξαγωγῆς εἶναι ἡ πράγματι πληρωθεῖσα ἤ πληρωτέα τιμή γιά τό προϊόν πού πωλεῖται γιά ἐξαγωγή πρός τήν Κοινότητα.

β) Ὅταν δέν ὑπάρχει τιμή ἐξαγωγῆς ἤ ὅταν φαίνεται ὅτι ὑπάρχει σύνδεσμος ἤ συμψηφιστικός διακανονισμός μεταξύ τοῦ ἐξαγωγέα καί τοῦ εἰσαγωγέα ἤ ἑνός τρίτου ἤ ὅτι, γιά ἄλλους λόγους, ἡ πραγματικά πληρωθεῖσα ἤ πληρωτέα τιμή γιά τό πωλούμενο κατά τήν ἐξαγωγή πρός τήν Κοινότητα προϊόν δέν δύναται νά χρησιμοποιηθεῖ σάν τιμή ἀναφορᾶς, ἡ τιμή ἐξαγωγῆς δύναται νά προσδιορισθεῖ μέ βάση τήν τιμή στήν ὁποία τό εἰσαγόμενο προϊόν μεταπωλεῖται γιά πρώτη φορά σέ ἕνα ἀνεξάρτητο ἀγοραστή ἤ, ἄν τό προϊόν δέν μεταπωλεῖται σέ ἀνεξάρτητο ἀγοραστή ἤ δέν μεταπωλεῖται στήν κατάσταση στήν ὁποία ἔχει εἰσαχθεῖ, μέ ὁποιαδήποτε εὔλογη βάση. Στίς περιπτώσεις αὐτές, θά λάβουν χώρα προσαρμογές, ὥστε νά ληφθοῦν ὑπόψη ὅλα τά ἔξοδα πού ἔχουν ἀνακύψει μεταξύ εἰσαγωγῆς καί μεταπωλήσεων, συμπεριλαμβανομένων ὅλων τῶν δασμῶν καί φόρων καί μέ ἕνα εὔλογο περιθώριο κέρδους.

Οἱ προσαρμογές αὐτές περιλαμβάνουν ἰδίως τά ἀκόλουθα στοιχεῖα:

i) συνήθης μεταφορά, ἀσφάλιση, ἐργασίες διαφυλάξεως καί ἐκφορτώσεως καί παρεπόμενα ἔξοδα·

ii) δασμοί, δασμοί ἀντιντάμπινγκ καί ἄλλοι φόροι πληρωτέοι στή χώρα εἰσαγωγῆς ἐξ αἰτίας τῆς εἰσαγωγῆς ἤ τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων·

iii) ἕνα εὔλογο περιθώριο γιά τά γενικά ἔξοδα καί τά κέρδη καί/ἤ κάθε προμήθεια πού συνήθως πληρώνεται ἤ συμφωνεῖται.

Δ. ΣΥΓΚΡΙΣΗ

9. Γιά τήν πραγματοποίηση ὀρθῆς συγκρίσεως, ἡ τιμή ἐξαγωγῆς καί ἡ κανονική ἀξία πρέπει νά ἐξετάζονται ἐπί συγκρίσιμης βάσεως ὡς πρός τά φυσικά χαρακτηριστικά τοῦ προϊόντος, τίς ποιότητες καί τούς ὅρους πωλήσεως. Κανονικά πρέπει νά συγκρίνονται στό ἴδιο στάδιο τοῦ ἐμπορίου, πού κατά προτίμηση, εἶναι τό στάδιο «ἐξόδου ἀπό τό ἐργοστάσιο» καί σέ ἡμερομηνίες ὅσο τό δυνατό ἐγγύτερες.

10. Ἄν ἡ τιμή ἐξαγωγῆς καί ἡ κανονική ἀξία δέν εἶναι συγκρίσιμες ὡς πρός τούς παράγοντες, πού ἀναφέρονται στό σημεῖο 9, σέ κάθε περίπτωση ἀνάλογα μέ τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά πού παρουσιάζει λαμβάνονται δεόντως ὑπόψη διάφορές πού ἐπιδροῦν στή δυνατότητα συγκρίσεως τῶν τιμῶν. Ὅταν ἕνα ἐνδιαφερόμενο μέρος ζητεῖ νά ληφθεῖ ὑπόψη μία τέτοια διαφορά, φέρει καί τό βάρος τῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ αἴτηση αὐτή εἶναι δικαιολογημένη. Οἱ κατωτέρω κατευθύνσεις ἀκολουθοῦνται γιά τόν καθορισμό τῶν προσαρμογῶν αὐτῶν:

α) διαφορές στά φυσικά χαρακτηριστικά τοῦ προϊόντος: Οἱ προσαργμοές βασίζονται συνήθως στό ἀποτέλεσμα πού ἔχουν τέτοιες διαφορές ἐπί τῆς ἐμπορικῆς ἀξίας στή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς· πάντως, ὅταν τά δεδομένα στοιχεῖα γιά τίς τιμές τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς στή χώρα αὐτή δέν εἶναι διαθέσιμα ἤ δέν ἐπιτρέπουν ὀρθή σύγκριση, ὁ ὑπολογισμός θά βασισθεῖ στό κόστος παραγωγῆς τῶν στοιχείων πού ὁδηγοῦν στίς διαφορές αὐτές·

β) ποσοτικές διαφορές: προσαρμογές θά πραγματοποιοῦνται ὅταν τό ὕψος μιᾶς διαφορᾶς τιμῆς ὀφείλεται ἐν ὅλω ἤ ἐν μέρει:

i) εἴτε σέ ἐκπτώσεις λόγω προσότητος πού ἔχουν ἐλεύθερα συμφωνηθεῖ ἐπί συνήθων ἐμπορικῶν

πράξεων κατά τή διάρκεια προγενέστερης ἀντιπροσωπευτικῆς περιόδου, συνήθως ὄχι μικρότερης τῶν ἕξη μηνῶν, καί γιά μία σημαντική ἀναλογία, συνήθως ὄχι κατώτερη ἀπό τό 20% τῶν συνολικῶν πωλήσεων τοῦ συγκεκριμένου προϊόντος, πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ στήν ἐσωτερική ἀγορά ἤ, κατά περίπτωση, στήν ἀγορά μιᾶς τρίτης χώρας· ἐπιγενόμενες ἐκπτώσεις δύνανται νά γίνουν δεκτές ἄν βασίζονται σέ πάγια τακτική κατά τή διάρκεια προγενεστέρων περιόδων ἤ σέ ὑποχρέωση τηρήσεως τῶν ὅρων πού ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐπίτευξη τῆς ἐπιγενομένης ἐκπτώσεως·

ii) εἴτε σέ ἐξοικονόμηση τῶν ἐξόδων παραγωγῆς διαφόρων ποσοτήτων.

Ἐν τούτοις ὅταν ἡ τιμή ἐξαγωγῆς βασίζεται σέ ποσότητες κατώτερες καί ἀπό τήν πιό μικρή ποσότητα πού ἔχει πωληθεῖ στήν ἐσωτερική ἀγορά, ἤ, κατά περίπτωση, σέ τρίτες χῶρες, ἡ προσαρμογή καθορίζεται κατά τρόπο πού νά ἀντανακλᾶ τήν πιό ὑψηλή τιμή στήν ὁποία θά ἐπωλεῖτο ἡ πιό μικρή ποσότης στήν ἐσωτερική ἀγορά ἤ, κατά περίπτωση, σέ μία τρίτη ἀγορά·

γ) διαφορές στούς ὅρους πωλήσεως: οἱ προσαρμογές θά περιορισθοῦν γενικά στίς διαφορές πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τίς συγκεκριμένες πωλήσεις καί περιλαμβάνουν, παραδείγματος χάρη, τίς διαφορές δασμῶν καί ἐμμέσων φόρων, τούς ὅρους πιστώσεων, τίς ἀσφάλειες, τίς ἐγγυήσεις, τούς τρόπους τεχνικῆς βοήθειας, τήν ἐξυπηρέτηση μετά τήν πώληση, τίς προμήθειες ἤ τούς μισθούς πού καταβάλλονται στούς πωλητές, τή συσκευασία, τή μεταφορά, τήν ἀσφάλιση, τίς ἐργασίες διαφυλάξεως, τήν φόρτωση καί τά παρεπόμενα ἔξοδα· κατά γενικό κανόνα, καμμία προσαρμογή δέν θά γίνει γιά διαφορές σέ διοικητικά καί γενικά ἔξοδα, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων ἔρευνας καί ἀναπτύξεως ἤ διαφημίσεως· τό ποσό αὐτῶν τῶν προσαρμογῶν θά καθορίζεται, κανονικά, ἀπό τό κόστος πού οἱ διαφορές αὐτές συνεπάγονται γιά τόν πωλητή, ἄν καί εἶναι ἐξ ἴσου δυνατό νά λαμβάνεται ὑπόψη τό ἀποτέλεσμά τους ἐπί τῆς ἀξίας τοῦ προϊόντος·

δ) διαφορές πρός τό ἐμπορικό στάδιο: ὅταν δέν ὑπάρχουν πωλήσεις στό ἴδιο ἐμπορικό στάδιο ἤ ὅταν οἱ πωλήσεις αὐτές εἶναι ἀνεπαρκεῖς γιά νά θεωρηθοῦν ὡς ἀντιπροσωπευτικές, ἡ προσαρμογή πού πρόκειται νά γίνει ἐπί πωλήσεων σέ ἄλλο ἐμπορικό στάδιο βασίζεται ἐπί τοῦ κόστους πού ἀποδίδεται ἀμέσως στή διαφορά αὐτή·

ε) κατανομή τοῦ κόστους: γενικά ὅλοι οἱ ὑπολογισμοί κόστους θά βασίζονται ἐπί τῶν διαθεσίμων λογιστικῶν στοιχείων, κανονικά κατανεμομένων, ἄν εἶναι ἀνάγκη, κατ' ἀναλογία πρός τόν κύκλο ἐργασιῶν κάθε ὑπό ἐξέταση προϊόντος καί ἀγορᾶς.

11. Κανένα προϊόν δέν δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ἔχει ἀποτελέσει ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἐπειδή ἀπαλλάσσεται ἀπό δασμούς ἤ φόρους πού πλήττουν ἕνα ὁμοειδές προϊόν ὅταν αὐτό προορίζεται γιά κατανάλωση στή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς ἤ ἐπειδή οἱ δασμοί ἤ οἱ φόροι αὐτοί ἐπιστρέφονται.

Ε. ΟΜΟΕΙΔΕΣ ΠΡΟΪΟΝ

12. Γιά τούς σκοπούς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, μέ τόν ὅρο «ὁμοειδές προϊόν», νοεῖται ἕνα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή ὅμοιο ἀπό κάθε ἄποψη μέ τό ἐξεταζόμενο προϊόν ἤ, ἐλλείψει τούτου, ἕνα ἄλλο προϊόν τοῦ ὁποίου τά χαρακτηριστικά παρουσιάζουν στενή ὁμοιότητα πρός ἐκεῖνα τοῦ ὑπό ἐξέταση προϊόντος.

ΣΤ. ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ

13. α) Μέ τήν ἔκφραση «περιθώριο ντάμπινγκ» νοεῖται τό ποσό κατά τό ὁποῖο ἡ κανονική ἀξία ὑπερβαίνει τήν τιμή κατά τήν ἐξαγωγή.

β) Ὅταν οἱ τιμές ποικίλλουν, τό περιθώριο ντάμπινγκ δύναται νά καθιερωθεῖ γιά κάθε μία συναλλαγή χωριστά ἤ μέ ἀναφορά στίς τιμές πού διαπιστώνονται συχνότερα, οἱ ὁποῖες εἶναι ἀντιπροσωπευτικές ἤ ἀποτελοῦν σταθμισμένες μέσες τιμές.

γ) Ὅταν τά περιθώρια ντάμπινγκ ποκίλλουν δύνανται νά καθιερωθοῦν σταθμικοί μέσοι ὅροι.

Ἄρθρο 3

Ἐπιδοτήσεις

1. Δύναται νά θεσπίζεται ἀντισταθμιστικός δασμός ὥστε νά ἀντισταθμίζεται κάθε ἐπιδότηση πού χορηγεῖται κατά τρόπο ἄμεσο ἤ ἔμμεσο στή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς, στό στάδιο τῆς κατασκευῆς, τῆς παραγωγῆς, τῆς ἐξαγωγῆς ἤ μεταφορᾶς κάθε προϊόντος, τοῦ ὁποίου ἡ διάθεση στήν κατανάλωση ἐντός τῆς Κοινότητος προκαλεῖ ζημία.

2. Οἱ ἐπιδοτήσεις πού χορηγοῦνται στίς ἐξαγωγές περιλαμβάνουν, κατά τρόπο μή περιοριστικό, τίς πρακτικές πού ἀναγράφονται στό παράρτημα.

3. Ἡ ἀπαλλαγή ἀπό φορολογίες κατά τήν εἰσαγωγή ἤ ἀπό ἐμμέσους φόρους γιά ἕνα προϊόν, ὅπως καθορίζονται στίς σημειώσεις τοῦ παραρτήματος, ὅταν πράγματι βαρύνουν τό ὁμοειδές προϊόν πού προορίζεται γιά κατανάλωση στή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς, καθώς καί ἡ ἐπιστροφή τέτοιων ἐπιβαρύνσεων ἤ φόρων δέν θεωροῦνται σάν ἐπιδότηση γιά τόν σκοπό τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

4. α) Τό ποσό τῆς ἐπιδοτήσεως ὑπολογίζεται ἀνά

μονάδα προϊόντος πού ἐπιδοτεῖται καί ἐξάγεται πρός τήν Κοινότητα.

β) Τό ποσό μιᾶς ἐπιδοτήσεως καθορίζεται μετά ἀπό ἀφαίρεση ἀπό τή συνολική ἐπιδότηση τῶν κατωτέρω στοιχείων:

i) κάθε δαπάνης καταρτίσεως καί ὑποβολῆς τοῦ φακέλλου καί ἄλλων ἀναγκαίων ἐξόδων πραγματοποιηθέντων ἐν ὄψει ἀναγνωρίσεως δικαιώματος πρός ἐπιδότηση ἤ γιά τήν καταβολή τῆς ἐπιδοτήσεως αὐτῆς·

ii) φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων κατά τήν ἐξαγωγή, δασμῶν ἤ ἄλλων ἐπιβαρύνσεων ἐπί τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος αὐτοῦ πρός τήν Κοινότητα, προοριζομένων εἰδικά γιά τήν ἐξουδετέρωση τῆς ἐπιδοτήσεως.

Ὅταν ἕνα ἐνδιαφερόμενο μέρος ζητεῖ μία τέτοια ἔκπτωση φέρει τό βάρος τῆς ἀποδείξεως τοῦ ὅτι τό αἴτημα αὐτό εἶναι διακαιολογημένο.

γ) Ὅταν ἡ ἐπιδότηση χορηγεῖται ἀνεξάρτητα ἀπό τίς κατασκευασθεῖσες, παρασχεθεῖσες, ἐξαχθεῖσες ἤ μεταφερθεῖσες ποσότητες, τό ποσό θά καθορισθεῖ κατανέμοντας προσηκόντως τήν ἀξία τῆς ἐπιδοτήσεως στό ἐπίπεδο παραγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς τοῦ συγκεκριμένου προϊόντος κατά τή διάρκεια μιᾶς κατάλληλης περιόδου. Κανονικά ἡ περίοδος αὐτή θά εἶναι ἡ λογιστική χρήση τοῦ δικαιούχου. Πάντως, ὅταν ἡ ἐπιδότηση χορηγεῖται ἐν ὄψει ἀποκτήσεως, παρούσης ἤ μελλοντικῆς, παγίων στοιχείων, ἡ περίοδος αὐτή θά ἀντιστοιχεῖ μέ τήν εὔλογη διάρκεια ἀποσβέσεως τοῦ κεφαλαίου, ἐκτός ἀπό τά στοιχεῖα πού δέν ἀποσβένυνται, ὁπότε ἡ ἐπιδότηση θά ἐξομοιωθεῖ πρός ἄτοκο δάνειο.

δ) Ἡ ἀξία τῶν ἐπιδοτήσεων γιά δάνεια ἤ ἐγγυήσεις θά θεωρηθεῖ γενικά ὅτι εἶναι ἴση πρός τή διαφορά μεταξύ τῶν πληρωθέντων ἐπιτοκίων ἤ αὐτῶν πού πρόκειται νά πληρωθοῦν ἀπό τόν δικαιοῦχο καί τῶν κανονικῶν ἐμπορικῶν ἐπιτοκίων πού πραγματικά θά καταβληθοῦν γιά δάνεια ἤ παρόμοιες ἐγγυήσεις.

ε) Σέ περίπτωση εἰσαγωγῶν ἀπό χῶρες πού δέν ἔχουν οἰκονομία ἀγορᾶς καί ἰδιαίτερα ἀπό αὐτές στίς ὁποῖες δέν ἐφαρμόζονται οἱ κανονισμοί (ΕΟΚ) ἀριθ. 2532/78 καί (ΕΟΚ) ἀριθ. 925/79, τό ποσό μιᾶς ἐπιδοτήσεως μπορεῖ νά καθορισθεῖ μέ κατάλληλο καί μή στερούμενο λογικῆς τρόπο συγκρίνοντας τήν τιμή κατά τήν ἐξαγωγή ὅπως ἔχει ὑπολογισθεῖ σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 2 σημεῖο 8 μέ κανονική τιμή καθιερωθεῖσα σύμφωνα πρός τό ἄρθρο 2 σημεῖο 5. Τό ἄρθρο 2 σημεῖο 10, ἐφαρμόζεται ἐπί τῆς συγκρίσεως αὐτῆς.

στ) Ὅταν τό ποσό τῆς ἐπιδοτήσεως ποκίλλει, μποροῦν νά ὁρισθοῦν σταθμικοί μέσοι ὅροι.

Ἄρθρο 4

Ζημία

1. Ζημία δέν καθορίζεται παρά μόνο ἄν οἱ εἰσαγωγές πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων προκαλοῦν ἤ ἀπειλοῦν νά προκαλέσουν, διά τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ ντάμπινγκ ἤ τῆς ἐπιδοτήσεως, μία σημαντική ζημία σέ ὑφιστάμενο κλάδο παραγωγῆς τῆς Κοινότητος ἤ καθυστερεῖ αἰσθητά τήν δημιουργία αὐτῆς τῆς παραγωγῆς. Οἱ ζημίες πού προκαλοῦνται ἀπό ἄλλους παράγοντες, ὅπως εἶναι ὁ ὄγκος καί οἱ τιμές εἰσαγωγῶν πού δέν ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων, ἤ ἡ μείωση τῆς ζητήσεως, οἱ ὁποῖες ζημίες ἀπό μόνες τους ἤ σέ συνδυασμό μεταξύ τους, ἀσκοῦν ὁμοίως δυσμενῆ ἐπίδραση ἐπί τοῦ κοινοτικοῦ κλάδου παραγωγῆς, δέν πρέπει νά ἀποδίδονται στίς εἰσαγωγές πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων.

2. Ἡ ἐξέταση τῆς ζημίας πρέπει νά περιλαμβάνει τούς ἀκολούθους παράγοντες, ἀπό τούς ὁποίους οὔτε ἕνας μόνος οὔτε καί περισσότεροι ἀπό αὐτούς εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀποτελοῦν τήν ἀποφασιστική βάση κρίσεως:

α) ὄγκος τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων, ἰδίως ὅταν αὐξάνονται σημαντικά, εἴτε σέ ἀπόλυτη ἀξία εἴτε σέ σχέση μέ τήν παραγωγή ἤ τήν κατανάλωση στήν Κοινότητα·

β) οἱ τιμές τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων, ἰδίως γιά νά προσδιορισθεῖ ἄν ὑπάρχει προσφορά σημαντικά κατώτερης τιμῆς σέ σχέση μέ τήν τιμή ἑνός ὁμοειδοῦς προϊόντος μέσα στήν Κοινότητα·

γ) ἡ δημιουργουμένη ἐπίπτωση ἐπί τοῦ ἐξεταζομένου κλάδου παραγωγῆς, ὅπως προκύπτει ἀπό τίς πραγματικές ἤ δυνάμει τάσεις τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων τῶν σχετικῶν μέ αὐτήν, ὅπως:

3. Ἀπειλή ζημίας δύναται νά καθορισθεῖ μόνο ἄν σαφῶς προβλέπεται ὅτι εἶναι δυνατό μία ἰδιαίτερη κατάσταση νά μετατραπεῖ σέ πραγματική ζημία. Σχετικῶς μποροῦν νά ληφθοῦν ὑπόψη παράγοντες ὅπως:

— παραγωγή,

— χρησιμοποίηση τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ,

— ἀποθέματα,

— πωλήσεις,

— τμῆμα ἀγορᾶς,

— τιμή (δηλαδή εἴτε ἡ κατολίσθηση τῶν τιμῶν, εἴτε ἡ παρακώλυση τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν πού θά εἶχαν ἐπέλθει διαφορετικά),

— κέρδη,

— ἀπόδοση τῶν ἐπενδύσεων,

— cash flow,

— ἀπασχόληση.

α) τό ποσοστό αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν πρός τήν Κοινότητα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων·

β) ἡ ἐξαγωγική δυναμικότης πού ἤδη ὑφίσταται στή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς, αὐτή πού ἤδη ὑφίσταται ἤ πού θά δημιουργηθεῖ σέ προβλεπτό μέλλον, καί ἡ πιθανότης ὅτι οἱ ἐξαγωγές πού θά προκύψουν ἀπό αὐτήν θά προορίζονται γιά τήν Κοινότητα·

γ) ἡ φύση κάθε ἐπιδοτήσεως καί οἱ ἐπιπτώσεις πού μποροῦν νά προκύψουν ἀπό αὐτήν ὡς πρός τό ἐμπόριο.

4. Ἡ ἐπίπτωση τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεως πρέπει νά ἀξιολογηθεῖ σέ σχέση μέ τήν παραγωγή τοῦ ὁμοειδοῦς προϊόντος στήν Κοινότητα, ὅταν τά διαθέσιμα στοιχεῖα ἐπιτρέπουν νά γίνει ὁ καθορισμός χωριστά. Ὅταν δέν μπορεῖ νά γίνει χωριστός καθορισμός τοῦ κλάδου παραγωγῆς τοῦ ὁμοιειδοῦς προϊόντος ἐντός τῆς Κοινότητος, ἡ ἐπίπτωση τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων πρέπει νά ἀξιολογηθεῖ σέ σχέση μέ τήν παραγωγή τῆς πλησιέστερης ὁμάδας ἤ σειρᾶς προϊόντων πού περιλαμβάνει τό ὁμοειδές προϊόν, γιά τό ὁποῖο εἶναι δυνατό νά εὑρεθοῦν οἱ ἀναγκαῖες πληροφορίες.

5. Μέ τήν ἔκφραση «κλάδος παραγωγῆς τῆς Κοινότητος» ἐννοεῖται τό σύνολο τῶν παραγωγῶν ὁμοειδῶν προϊόντων μέσα στήν Κοινότητα ἤ ἐκείνων μεταξύ αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἡ συνολική παραγωγή συνιστᾶ σημαντική μερίδα τοῦ ὅλου τῆς κοινοτικῆς παραγωγῆς τῶν προϊόντων αὐτῶν· ὅμως:

— ὅταν οἱ παραγωγοί συνδέονται μέ τούς ἐξαγωγεῖς ἤ τούς εἰσαγωγεῖς ἤ εἶναι οἱ ἴδιοι εἰσαγωγεῖς τοῦ προϊόντος πού θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων, ἡ ἔκφραση «κλάδος παραγωγῆς τῆς Κοινότητος» δύναται νά ἑρμηνευθεῖ ὡς ἀναφερομένη στούς λοιπούς παραγωγούς·

— σέ ἐξαιρετικές περιστάσεις, ἡ Κοινότης δύναται, καθ' ὅσον ἀφορᾶ στήν συγκεκριμένη παραγωγή, νά διαιρεῖται σέ δύο ἤ περισσότερες ἀνταγωνιστικές ἀγορές καί οἱ παραγωγοί στό ἐσωτερικό κάθε ἀγορᾶς δύνανται νά θεωροῦνται ὡς ἀντιπροσωπεύοντες ἕναν κλάδο παραγωγῆς τῆς Κοινότητος ἄν:

α) οἱ παραγωγοί μιᾶς τέτοιας ἀγορᾶς πωλοῦν τό σύνολο ἤ σχεδόν τό σύνολο τῆς παραγωγῆς τους τοῦ συγκεκριμένου προϊόντος στήν ἀγορά αὐτή, καί ἄν

β) ἡ ζήτηση σέ αὐτήν τήν ἀγορά δέν ἱκανοποιεῖται σέ σημαντικό βαθμό ἀπό τούς παραγωγούς τοῦ συγκεκριμένου προϊόντος πού εἶναι ἐγκατεστημένοι σέ ἄλλο μέρος τῆς Κοινότητος.

Ὑπό αὐτές τίς συνθῆκες, εἶναι δυνατό νά συναχθεῖ ὕπαρξη ζημίας, ἀκόμη καί ἄν δέν θίγεται μία σημαντική μερίδα τῆς συνολικῆς κοινοτικῆς παραγωγῆς, ἀρκεῖ οἱ εἰσαγωγές πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων νά συγκεντρώνονται στή μεμονωμένη αὐτή ἀγορά καί ἐπί πλέον οἱ εἰσαγωγές πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων νά προξενοῦν ζημία στούς παραγωγούς τοῦ συνόλου ἤ σχεδόν τοῦ συνόλου τῆς παραγωγῆς στήν ἀγορά αὐτή.

Ἄρθρο 5

Καταγγελία

1. Κάθε φυσικό ἤ νομικό πρόσωπο καθώς καί κάθε ἕνωση χωρίς νομική προσωπικότητα πού ἐνεργεῖ ἐπ' ὀνόματι ἑνός παραγωγοῦ τῆς Κοινότητος πού θεωρεῖ ὅτι θίγεται ἤ ἀπειλεῖται ἀπό τίς εἰσαγωγές πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων δύναται νά προβεῖ σέ ἔγγραφη καταγγελία.

2. Ἡ καταγγελία πρέπει νά περιλαμβάνει ἐπαρκῆ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ὡς πρός τήν ὕπαρξη ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεως καί ὡς πρός τή ζημία πού προκύπτει ἀπό αὐτά.

3. Ἡ καταγγελία δύναται νά ἀπευθύνεται στήν Ἐπιτροπή ἤ σέ ἕνα Κράτος Μέλος, πού τή διαβιβάζει στήν Ἐπιτροπή. Ἡ Ἐπιτροπή ἀποστέλλει στά Κράτη Μέλη ἀντίγραφο κάθε καταγγελίας πού λαμβάνει.

4. Ἡ καταγγελία εἶναι δυνατό νά ἀποσύρεται, ὁπότε ἡ διαδικασία περατώνεται, ἐκτός ἄν ἡ περάτωση αὐτή δέν εἶναι πρός τό συμφέρον τῆς Κοινότητος.

5. Ὅταν ἀποδεικνύεται, μετά ἀπό διαβούλευση, ὅτι ἡ καταγγελία δέν περιέχει ἐπαρκῆ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ὥστε νά δικαιολογεῖται ἡ ἔναρξη μιᾶς ἐρεύνης, ὁ ἐνημερώνεται σχετικά.

6. Ὅταν, ἐλλείψει καταγγελίας, ἕνα Κράτος Μέλος ἔχει στήν κατοχή του ἐπαρκῆ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἀφορῶντα ταυτόχρονα ντάμπινγκ ἤ ἐπιδότηση καί ζημία προκύπτουσα ἀπό αὐτά γιά ἕνα κλάδο παραγωγῆς τῆς Κοινότητος, τά κοινοποιεῖ ἀμέσως στήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 6

Διαβουλεύσεις

1. Οἱ διαβουλεύσεις πού προβλέπονται ἀπό τόν παρόντα κανονισμό διεξάγονται στό πλαίσιο συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπό ἐκπροσώπους κάθε Κράτους Μέλους ὑπό τήν προεδρία ἑνός ἐκπροσώπου τῆς Ἐπιτροπῆς. Διαβουλεύσεις διεξάγονται ἀμέσως, εἴτε μετά ἀπό αἴτηση ἑνός Κράτους μέλους, εἴτε μέ πρωτοβουλία τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἡ Ἐπιτροπή συνέρχεται μετά ἀπό πρόσκληση τοῦ προέδρου της. Αὐτός ἀνακοινώνει στά Κράτη Μέλη, τό συντομώτερο δυνατό, ὅλα τά χρήσιμα πληροφοριακά στοιχεῖα.

3. Σέ περίπτωση ἀνάγκης, οἱ διαβουλεύσεις μποροῦν νά γίνουν ἐγγράφως στήν περίπτωση αὐτή, ἡ Ἐπιτροπή ἐνημερώνει τά Κράτη Μέλη καί τούς τάσσει προσθεσμία κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας μποροῦν νά ἐκφράσουν τή γνώμη τους ἤ νά ζητήσουν προφορική διαβούλευση.

4. Οἱ διαβουλεύσεις ἀναφέρονται κυρίως:

α) στήν ὕπαρξη καί τό περιθώριο ἤ τό ποσό τοῦ ντάμπινγκ ἤ τῆς ἐπιδοτήσεως·

β) στήν ὕπαρξη καί στήν ἔκταση τῆς ζημίας·

γ) στήν αἰτιώδη συνάφεια μεταξύ τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο τοῦ ντάμπινγκ ἤ τῆς ἐπιδοτήσεως καί τῆς ζημίας·

δ) στά μέτρα πού λόγω τῶν περιστάσεων, εἶναι κατάλληλα γιά τήν πρόβλεψη ἤ ἀνόρθωση τῆς ζημίας πού ἔχει προκληθεῖ ἀπό τό ντάμπινγκ ἤ τήν ἐπιδότηση καθώς καί στούς τρόπους ἐφαρμογῆς τῶν μέτρων αὐτῶν.

Ἄρθρο 7

Ἔναρξη καί διεξαγωγή τῆς ἔρευνας

1. Ὅταν, μετά τίς διαβουλεύσεις, φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἐπαρκῆ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ὥστε νά δικαιολογεῖται ἡ ἔναρξη μιᾶς ἔρευνας, ἡ Ἐπιτροπή ὀφείλει ἀμέσως:

α) νά ἀναγγείλει τήν ἔναρξη μιᾶς ἔρευνας στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*· ἡ ἀναγγελία αὐτή ἀναφέρει τό προϊόν καί τίς ἐνδιαφερόμενες χῶρες, παρέχει μία περίληψη τῶν ληφθεισῶν πληροφοριῶν καί διευκρινίζει ὅτι κάθε χρήσιμη πληροφορία πρέπει νά γνωστοποιεῖται στήν Κοινότητα· ἡ ἀναγγελία αὐτή καθορίζει τήν προθεσμία ἐντός τῆς ὁποίας τά ἐνδιαφερόμενα μέρη δύνανται νά γνωστοποιήσουν ἐγγράφως τίς ἀπόψεις τους καί νά ζητήσουν ἀκρόαση ἀπό τήν Ἐπιτροπή σύμφωνα μέ τό σημεῖο 5,

β) νά εἰδοποιήσει ἐπίσημα τούς ἐξαγωγεῖς καί εἰσαγωγεῖς πού ἡ Κοινότης γνωρίζει ὅτι εἶναι ἐνδιαφερόμενοι, καθώς καί τούς ἀντιπροσώπους τῆς χώρας ἐξαγωγῆς καί τούς καταγγέλλοντες,

γ) νά ἀρχίσει τήν ἔρευνα στό κοινοτικό ἐπίπεδο, σέ συνεργασία μέ τά Κράτη Μέλη· ἡ ἔρευνα αὐτή ἀφορᾶ ταυτόχρονα τό ντάμπινγκ ἤ τήν ἐπιδότηση καί τή ζημία πού προκύπτει ἀπό αὐτά καί διεξάγεται σύμφωνα μέ τά σημεῖα 2 ἕως 8.

2. α) Ἡ Ἐπιτροπή ἐρευνᾶ κάθε πληροφορία πού κρίνει ἀναγκαία καί, ὅταν τό κρίνει πρόσφορο, ἐξετάζει καί ἐλέγχει τά βιβλία τῶν εἰσαγωγέων, ἐξαγωγέων, ἐμπόρων, ἀντιπροσώπων, παραγωγῶν, ἐμπορικῶν ἑνώσεων καί ὀργανώσεων.

β) Σέ περίπτωση ἀνάγκης, ἡ Ἐπιτροπή μετά ἀπό διαβούλευση προβαίνει σέ ἔρευνες σέ τρίτες χῶρες, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῆς σύμφωνης γνώμης τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων καί τῆς μή ἐναντιώσεως ἐκ μέρους τῆς ἐπίσημα εἰδοποιηθείσης κυβερνήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης χώρας. Ἡ Ἐπιτροπή ἐπικουρεῖται ἀπό ἐκπροσώπους ἐκείνων τῶν Κρατῶν Μελῶν πού ἔχουν ἐκφράσει σχετική ἐπιθυμία.

3. α) Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ζητήσει ἀπό τά Κράτη Μέλη:

— νά τῆς παράσχουν πληροφορίες,

— νά προβοῦν σέ ὅλους τούς ἀναγκαίους ἐλέγχους καί ἔρευνες, ἰδίως ὡς πρός τούς εἰσαγωγεῖς, ἐμπόρους καί παραγωγούς τῆς Κοινότητος,

— νά προβοῦν σέ ἔρευνες σέ τρίτες χῶρες ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῆς σύμφωνης γνώμης τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιχειρήσεων καί τῆς μή ἐναντιώσεως ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τῆς ἐνδιαφερομένης χώρας, ἡ ὁποία ἐνημερώνεται ἐπίσημα.

β) Τά Κράτη Μέλη θεσπίζουν τίς ἀναγκαῖες διατάξεις γιά νά δώσουν συνέχεια στίς αἰτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς. Κοινοποιοῦν σ' αὐτήν τίς ζητηθεῖσες πληροφορίες καθώς καί τό ἀποτέλεσμα τοῦ συνόλου τῶν ἐπαληθεύσεων, ἐλέγχου ἤ ἐρευνῶν πού ἔχουν πραγματοποιηθεῖ.

γ) Ἡ Ἐπιτροπή διαβιβάζει ἀμελλητί τίς πληροφορίες αὐτές στά ἄλλα Κράτη Μέλη.

δ) Ὑπάλληλοι τῆς Ἐπιτροπῆς δύνανται, κατόπιν αἰτήσεώς της ἤ κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους Μέλους, νά ἐπικουροῦν τούς ὑπαλλήλους τῶν Κρατῶν Μελῶν κατά τήν ἄσκηση τῶν καθηκόντων τους.

4. α) Ὁ καταγγέλλων καί οἱ προφανῶς ἐνδιαφερόμενοι εἰσαγωγεῖς καί ἐξαγωγεῖς, καθώς καί οἱ ἐκπρόσωποι τῆς χώρας ἐξαγωγῆς, μποροῦν νά λάβουν γνώση ὅλων τῶν πληροφοριῶν πού ἔχουν παρασχεθεῖ στήν Κοινότητα ἀπό τά ἐμπλεκόμενα στήν ἔρευνα μέρη, ἐξαιρέσει τῶν ἐσωτερικῶν ἐγγράφων πού ἔχουν συνταχθεῖ ἀπό τίς ἀρχές τῆς Κοινότητος ἤ τῶν Κρατῶν Μελῶν, ἐφ' ὅσον οἱ πληροφορίες αὐτές εἶναι συναφεῖς πρός τήν ὑπεράσπιση τῶν συμφερόντων τους, δέν εἶναι ἐμπιστευτικές κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 8 καί χρησιμοποιοῦνται ἀπό τήν Ἐπιτροπή στήν ἔρευνα. Τά ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀπευθύνουν γιά τόν σκοπό αὐτό μία ἔγγραφη αἴτηση πρός τήν Κοινότητα, ἀναφέροντας τίς ζητούμενες πληροφορίες.

β) Οἱ ἐξαγωγεῖς καί εἰσαγωγεῖς τοῦ προϊόντος πού ἀποτελεῖ ἀντικείμενο τῆς ἔρευνας καί, σέ περίπτωση ἐπιδοτήσεων, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς χώρας ἐξαγωγῆς δύνανται νά ζητήσουν νά ἐνημερώνονται γιά τά κύρια γεγονότα καί τίς ἐκτιμήσεις βάσει τῶν ὁποίων προβλέπεται νά διατυπωθεῖ σύσταση γιά τήν ἐπιβολή ὁριστικῶν δασμῶν ἤ τήν ὁριστική εἴσπραξη τῶν ποσῶν πού ἀπετέλεσαν ἀντικείμενο ἐγγυήσεως ὑπό μορφή προσωρινῶν δασμῶν.

γ) i) Οἱ προβλεπόμενες στό σημεῖο β) αἰτήσεις ἐνημερώσεως πρέπει:

αα) νά ἀπευθύνονται ἐγγράφως στήν Ἐπιτροπή,

ββ) νά ὁρίζουν τά εἰδικότερα σημεῖα ὡς πρός τά ὁποῖα ζητεῖται ἐνημέρωση,

γγ) νά παραλαμβάνονται, σέ περίπτωση ἐπιβολῆς ἑνός προσωρινοῦ δασμοῦ, τό ἀργότερο ἕνα μήνα μετά τή δημοσίευση τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ δασμοῦ αὐτοῦ.

ii) Ἡ ἐνημέρωση δύναται νά παρέχεται εἴτε, προφορικά εἴτε ἐγγράφως, μέ ὁποιο τρόπο ἡ Ἐπιτροπή κρίνει πρόσφορο. Ἡ ἐνημέρωση δέν προδικάζει τίς ἐπόμενες ἀποφάσεις πού μπορεῖ νά λάβουν ἡ Ἐπιτροπή ἤ τό Συμβούλιο. Οἱ ἐμπιστευτικές πληροφορίες θά ἔχουν τή μεταχείριση πού προβλέπεται στό ἄρθρο 8.

iii) Ἡ ἐνημέρωση πρέπει κανονικά νά παρέχεται 15 τουλάχιστον ἡμέρες πρό τῆς ὑποβολῆς ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος προτάσεως γιά ὁριστικά μέτρα σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 12. Οἱ παρατηρήσεις πού γίνονται μετά τήν ἐνημέρωση δέν δύνανται νά ληφθοῦν ὑπόψη παρά μόνο ἄν παραλαμβάνονται ἐντός προθεσμίας ὁριζομένης σέ κάθε περίπτωση ἀπό τήν

Ἐπιτροπή, λαμβανομένου δεόντως ὑπόψη τοῦ ἐπείγοντος χαρακτῆρος τῆς ὑποθέσεως, ὄχι ὅμως μικροτέρας τῶν δέκα ἡμερῶν.

5. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ἀκούσει τίς ἀπόψεις τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Ὀφείλει νά ἀκούσει τίς ἀπόψεις τους, ὅταν τό ζητοῦν ἐγγράφως ἐντός προθεσμίας πού ὁρίζεται στήν ἀναγγελία, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, ἀποδεικνύοντας ὅτι εἶναι πράγματι τά ἐνδιαφερόμενα μέρη, δυνάμενα νά ἐνδιαφέρονται ἀπό τό ἀποτέλεσμα τῆς διαδικασίας καί ὅτι ὑπάρχουν ἰδιαίτεροι λόγοι νά ἀκουσθοῦν προφορικά.

6. Ἐπί πλέον, γιά νά καταστεῖ δυνατή ἡ ἀντιπαράθεση τῶν θέσεων καί ἐνδεχομένων ἀντιρρήσεων, ἡ Ἐπιτροπή, μετά ἀπό αἴτηση, δίνει στά ἄμεσα ἐνδιαφερόμενα μέρη τήν εὐκαιρία νά συναντηθοῦν. Παρέχοντας τήν εὐκαιρία αὐτή, λαμβάνει ὑπόψη της τήν ἀνάγκη διαφυλάξεως τοῦ ἐμπιστευτικοῦ χαρακτήρα τῶν πληροφοριῶν καθώς καί τή διευκόλυνση τῶν μερῶν. Ἡ παρουσία τῶν μερῶν στίς συναντήσεις δέν εἶναι ὑποχρεωτική, ἡ δέ ἀπουσία δέν ἐπιβαρύνει τή θέση τους.

7. α) Τό παρόν ἄρθρο δέν ἐμποδίζει τίς ἀρχές τῆς Κοινότητος νά θεσπίσουν προκαταρκτικές διατάξεις ἤ νά ἐφαρμόσουν ταχέως προσωρινά μέτρα.

β) Ὅταν ἕνα ἐνδιαφερόμενο μέρος ἤ μία τρίτη χώρα ἀρνεῖται τήν πρόσβαση στίς ἀναγκαῖες πληροφορίες ἤ δέν τίς παρέχει ἐντός εὐλόγου προθεσμίας ἤ ἐμποδίζει σημαντικά τήν ἔρευνα, μπορεῖ νά συναχθοῦν προκαταρκτικά ἤ ὁριστικά συμπεράσματα, θετικά ἤ ἀρνητικά, βασιζόμενα στά διαθέσιμα στοιχεῖα.

8. Διαδικασία ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστική δέν ἐμποδίζει τόν τελωνισμό τοῦ συγκεκριμένου προϊόντος.

9. Ἡ διαδικασία τελειώνει εἴτε μέ τήν περάτωσή της εἴτε μέ τή λήψη ὁριστικοῦ μέτρου. Τό τέλος πρέπει κανονικά νά ἐπέρχεται ἐντός προθεσμίας ἑνός ἔτους μετά τήν ἔναρξη τῆς διαδικασίας.

10. Ἐλλείψει διαδικασίας στό κοινοτικό ἐπίπεδο, κάθε Κράτος Μέλος δύναται, μετά ἀπό διαβούλευση, νά ἐξετάσει τά γεγονότα στό ἐθνικό ἐπίπεδο· πληροφορεῖ σχετικά τήν Ἐπιτροπή, στήν ὁποία γνωστοποιεῖ τά ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν του καί προβαίνει σέ διαβούλευση πρίν λάβει μία ἀπόφαση.

Ἄρθρο 8

Ἐμπιστευτική μεταχείριση

1. Οἱ πληροφορίες πού λαμβάνονται κατ' ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δύνανται νά χρησιμοποιοῦνται μόνο γιά τό σκοπό πού ἔχουν ζητηθεῖ.

2. α) Τό Συμβούλιο, ἡ Ἐπιτροπή καί τά Κράτη Μέλη, καθώς καί οἱ ὑπάλληλοί τους, δέν κοινολογοῦν, ἐκτός ἄν ὑπάρχει ρητή ἐξουσιοδότηση ἐκ μέρους αὐτοῦ πού τίς ἔχει παράσχει, τίς πληροφορίες ἐμπιστευτικοῦ χαρακτῆρος, πού ἔχουν συλλέξει κατ' ἐφαρμογή τῆς παρούσης συστάσεως ἤ τίς πληροφορίες πού ἔχουν παρασχεθεῖ ἐμπιστευτικά ἀπό ἕνα μέρος σέ ἔρευνα ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστική.

β) Κάθε αἴτηση γιά ἐμπιστευτική μεταχείριση ἀναφέρει τούς λόγους γιά τούς ὁποίους ἡ πληροφορία εἶναι ἐμπιστευτική καί συνοδεύεται ἀπό μία μή ἐμπιστευτική περίληψη τῆς πληροφορίας ἤ μία ἔκθεση τῶν λόγων, γιά τούς ὁποίους ἡ πληροφορία δέν μπορεῖ νά δοθεῖ περιληπτικά.

3. Πληροφορία θά θεωρεῖται συνήθως σάν ἐμπιστευτική ἄν ἡ κοινολόγησή της εἶναι δυνατό νά ἐπιφέρει σημαντικές δυσμενεῖς συνέπειες γιά αὐτόν πού τήν ἔχει παράσχει ἤ πού εὑρίσκεται στήν πηγή τῆς πληροφορίας αὐτῆς.

4. Πάντως, ὅταν εἶναι φανερό ὅτι μία αἴτηση γιά ἐμπιστευτική μεταχείριση δέν εἶναι δικαιολογημένη καί ὁ παρέχων τήν πληροφορία δέ θέλει οὔτε νά γίνει δημόσια γνωστή οὔτε νά ἐπιτραπεῖ ἡ κοινολόγησή της σέ γενικές γραμμές ἤ ὑπό μορφή περιλήψεως, εἶναι δυνατό ἡ ἐν λόγω πληροφορία νά μή ληφθεῖ ὑπόψη.

5. Τό παρόν ἄρθρο δέν ἀντιτίθεται στή διάδοση γενικῶν πληροφοριῶν ἀπό τίς ἀρχές τῆς Κοινότητος καί ἰδιαιτέρως τῶν λόγων στούς ὁποίους στηρίζονται οἱ ἀποφάσεις πού λαμβάνονται βάσει τῆς παρούσης συστάσεως. Ἡ διάδοση αὐτή πρέπει νά λάβει ὑπόψη της τό νόμιμο συμφέρον τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν γιά τή μή ἀποκάλυψη τῶν ἐπιχειρηματικῶν ἀπορρήτων του.

Ἄρθρο 9

Περάτωση τῆς διαδικασίας ὅταν δέν εἶναι ἀναγκαῖα μέτρα ἄμυνας

1. Ὅταν, μετά ἀπό διαβούλευση, κανένα μέτρο ἄμυνας δέν ἀποδεικνύεται ἀναγκαῖο καί ἄν καμία ἀντίρρηση δέν ἔχει ἐκφρασθεῖ ὡς πρός αὐτό στήν Ἐπιτροπή, ἡ διαδικασία περατοῦται.

2. Ἡ Ἐπιτροπή ἐνημερώνει τούς ἀντιπροσώπους τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς καί τά μέρη πού εἶναι γνωστά ὡς ἐνδιαφερόμενα καί ἀναγγέλλει τήν περάτωση στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*, ἐκθέτοντας τά κύρια συμπεράσματά της καί περίληψη τῶν λόγων πού ὁδήγησαν σέ αὐτά.

Ἄρθρο 10

Ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων

1. Ὅταν κατά τή διάρκεια μιᾶς διαδικασίας προτείνονται ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων πού ἡ Ἐπιτροπή, μετά ἀπό διαβούλευση, κρίνει ἀποδεκτές, οἱ διαδικασίες ἀντιντάμπινγκ/ἀντιεπιδοτήσεις δύνανται νά περατωθοῦν χωρίς ἐπιβολή προσωρινῶν ἤ ὁριστικῶν

δασμῶν ἀντιντάμπινγκ. Παρέχονται πληροφορίες καί δημοσιεύεται ἀνακοίνωση σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 9 παράγραφος 2. Ἡ περάτωση αὐτή δέν ἀποκλείει τήν ὁριστική εἴσπραξη τῶν ποσῶν πού ἀπετέλεσαν ἀντικείμενο ἐγγυήσεως ὑπό τήν μορφή προσωρινῶν δασμῶν σύμφωνα πρός τό ἄρθρο 12 παράγραφος 2.

2. Οἱ ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 εἶναι αὐτές μέ τίς ὁποῖες:

α) ἡ κυβέρνηση τῆς χώρας καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς ἐξαφανίζει ἤ περιορίζει τήν ἐπιδότηση ἤ λαμβάνει ἄλλα μέτρα σχετικά μέ τά ἐπιβλαβῆ της ἀποτελέσματα.

β) οἱ τιμές ἀναθεωροῦνται ἤ οἱ ἐξαγωγές παύουν σέ βαθμό πού νά ἐξαφανίζεται, πρός ἱκανοποίηση τῆς Ἐπιτροπῆς, τό περιθώριο ντάμπινγκ ἤ τό ποσό τῆς ἐπιδοτήσεως ἤ τά ἐπιζήμια ἀποτελέσματα πού προκύπτουν ἀπό αὐτά. Σέ περίπτωση ἐπιδοτήσεων ἡ χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς πρέπει νά δώσει τή συναίνεσή της.

3. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά προτείνει τήν ἀνάληψη ὑποχρεώσεων, ἀλλά τό γεγονός ὅτι δέν θά προσφερθεῖ ἀνάληψη ὑποχρεώσεων ἤ ὅτι δέν θά γίνει ἀποδεκτή ἡ πρόσκληση γιά σύναψή τους δέν θίγει τήν ἐξέταση τῆς ὑποθέσεως. Πάντως τό γεγονός τῆς καταγγελίας τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεως δύναται νά θεωρηθεῖ σάν ἔνδειξη ὅτι ἡ ἐπέλευση μιᾶς ἀπειλουμένης ζημίας εἶναι πιό πιθανή.

4. Ἄν οἱ ἀναλαμβανόμενες ὑποχρεώσεις γίνουν ἀποδεκτές ἡ ἔρευνα ἐπί τῆς ζημίας ἐν τούτοις περατοῦται ἄν ἡ Ἐπιτροπή, μετά ἀπό διαβουλεύσεις, τό ἀποφασίζει ἤ ἄν ὑποβάλλεται σχετικό αἴτημα, στήν περίπτωση ντάμπινγκ ἀπό τούς ἐξαγωγεῖς πού ἀντιπροσωπεύουν σημαντικό ποσοστό τῶν σχετικῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν ἤ στήν περίπτωση ἐπιδοτήσεως ἀπό τή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς. Στήν περίπτωση αὐτή, ἄν ἡ Ἐπιτροπή μετά ἀπό διαβουλεύσεις ἀποφαίνεται ὅτι δέν ὑπάρχει ζημία, ἡ ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωση καθίσταται αὐτομάτως ἀνίσχυρη. Πάντως, ὅταν ἀποφαίνεται ὅτι δέν ὑπάρχει ἀπειλή ζημίας, λόγω ἰδίως ὑπάρξεως ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως, ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ζητήσει τή διατήρηση τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως.

5. Ἡ Ἐπιτροπή δύναται νά ζητήσει ἀπό κάθε μέρος τό ὁποῖο ἀπεδέχθη νά ἀναλάβει ὑποχρέωση νά παρέχει περιοδικῶς τίς πληροφορίες πού εἶναι χρήσιμες γιά τήν ἐκπλήρωση τῶν ἀναλήψεων ὑποχρεώσεων καί νά ἐπιτρέπει τήν ἐπαλήθευση τῶν σχετικῶν στοιχείων. Ἡ μή ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς αἰτήσεως θά θεωρηθεῖ σάν παραβίαση τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως.

6. Ὅταν μία ἀνάληψη ὑποχρεώσεως ἀνακληθεῖ ἤ ὅταν ἡ Ἐπιτροπή ἔχει λόγους νά πιστεύει ὅτι ἔχει παραβιασθεῖ καί ὅτι ἐπιβάλλεται νέα ἔρευνα, ἐνημερώνει χωρίς καθυστέρηση τά Κράτη Μέλη καί ἀρχίζει ἐκ νέου τή διαδικασία. Ἐπί πλέον, ὅταν τά συμφέροντα τῆς Κοινότητος ἐπιβάλλουν μία τέτοια ἐνέργεια, ἡ Ἐπιτροπή ἐφαρμόζει ἀμέσως ἄν εἶναι ἀνάγκη, προσωρινά μέτρα χρησιμοποιώντας τίς διαθέσιμες πληροφορίες.

Ἄρθρο 11

Προσωρινοί δασμοί

1. Ὅταν ἀπό μία προσωρινή ἐξέταση προκύπτει ὅτι ὑπάρχει ντάμπινγκ ἤ ἐπιδότηση καί ὅταν ὑφίστανται ἐπαρκῆ ἀποδεικτικά στοιχεῖα γιά ζημία προκαλούμενη ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου, καί τά συμφέροντα τῆς Κοινότητος ἐπιβάλλουν μία ἐνέργεια πού νά ἀποτρέπει τήν πρόκληση ζημίας κατά τή διάρκεια τῆς διαδικασίας, ἡ Ἐπιτροπή, κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους Μέλους ἤ μέ δική της πρωτοβουλία, ἐπιβάλλει προσωρινό δασμό ἀντιντάμπινγκ ἤ προσωρινό ἀντισταθμιστικό δασμό. Σέ τέτοιες περιπτώσεις, ἡ θέση στήν κατανάλωση μέσα στήν Κοινότητα τῶν σχετικῶν προϊόντων ἐξαρτᾶται ἀπό τήν κατάθεση ἐγγυήσεως γιά τό ποσό τοῦ προσωρινοῦ δασμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ ὁριστική εἴσπραξη θά πραγματοποιηθεῖ κατ' ἐφαρμογή μεταγενέστερης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης βάσει τοῦ ἄρθρου 12 παράγραφος 2.

2. Ἡ Ἐπιτροπή λαμβάνει αὐτό τό προσωρινό μέτρο μετά ἀπό διαβούλευση ἤ σέ ἐξαιρετικά ἐπείγουσα περίπτωση, μετά ἀπό ἐνημέρωση τῶν Κρατῶν Μελῶν. Σέ αὐτή τήν τελευταία περίπτωση διεξάγονται διαβουλεύσεις τό ἀργότερο δέκα ἡμέρες μετά τήν κοινοποίηση τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς στά Κράτη Μέλη.

3. Σέ περίπτωση πού ἡ ἄμεση ἐνέργεια τῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει ζητηθεῖ ἀπό ἕνα Κράτος Μέλος, ἡ Ἐπιτροπή ἀποφασίζει μέσα σέ διάστημα τό πολύ 5 ἐργασίμων ἡμερῶν ὑπολογιζομένων ἀπό τήν παραλαβή τῆς αἰτήσεως, ἄν συντρέχει λόγος νά ἐπιβληθεῖ ἕνας προσωρινός δασμός ἀντιντάμπινγκ ἤ προσωρινός ἀντισταθμιστικός δασμός.

4. Μία ἀπόφαση τῆς Ἐπιτροπῆς νά μήν ἐπιβάλει προσωρινό δασμό, δέν ἀποκλείει τή θέσπιση ἑνός τέτοιου δασμοῦ σέ μεταγενέστερη ἡμερομηνία, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους Μέλους, ἐάν ὑφίστανται νέα στοιχεῖα, εἴτε μέ πρωτοβουλία τῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Οἱ προσωρινοί δασμοί ἰσχύουν γιά μία μεγίστη περίοδο τεσσάρων μηνῶν. Πάντως, ἄν οἱ ἐξαγωγεῖς πού ἀντιπροσωπεύουν ἕνα σημαντικό ποσοστό τῶν σχετικῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τό ζητοῦν ἤ ἄν, ἐν συνεχεία δηλώσεως προθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, δέν προβάλλουν ἀντίρρηση, οἱ προσωρινοί δασμοί ἀντιντάμπινγκ μποροῦν νά παραταθοῦν γιά μία νέα περίοδο δύο μηνῶν.

6. Μετά τή λήξη τῆς ἰσχύος τῶν προσωρινῶν δασμῶν, ἡ ἐγγύηση ἀποδεσμεύεται μόλις τοῦτο εἶναι δυνατό στό βαθμό πού τό Συμβούλιο δέν ἔχει ἀποφασίσει τήν ὁριστική της εἴσπραξη.

Ἄρθρο 12

Ὁριστική ἀπόφαση

1. Ὅταν προκύπτει ἀπό τήν ὁριστική διαπίστωση τῶν γεγονότων ὅτι ὑπάρχει ντάμπινγκ ἤ ἐπιδότηση καθώς

καί ζημία ἀπορρέουσα ἀπό αὐτά καί ὅτι τά συμφέροντα τῆς Κοινότητος ἐπιβάλλουν μία κοινοτική ἐνέργεια, ἐπιβάλλεται ὁριστικός δασμός ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστικός, ἀπό τό Συμβούλιο τό ὁποῖο ἀποφαίνεται μέ εἰδική πλειοψηφία, μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβαλλομένη κατόπιν διαβουλεύσεως.

2. α) Ὅταν ἔχει ἐπιβληθεῖ προσωρινός δασμός, τό Συμβούλιο ἀποφασίζει, ἀνεξάρτητα ἀπό τό ἄν πρέπει νά ἐπιβληθεῖ ὁριστικός ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστικός δασμός, σέ τί βαθμό ὁ προσωρινός δασμός εἰσπράττεται ὁριστικά.

β) Ἡ ὁριστική εἴσπραξη αὐτοῦ τοῦ ποσοῦ δέν δύναται νά ἀποφασισθεῖ, ἄν δέν προκύπτει ἀπό τήν ὁριστική διαπίστωση τῶν γεγονότων ἡ ὕπαρξη ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεως καθώς καί ζημίας. Γιά τόν σκοπό αὐτό, δέν θεωρεῖται ὡς ζημία οὔτε μία αἰσθητή καθυστέρηση στή δημιουργία κλάδου παραγωγῆς μέσα στήν Κοινότητα οὔτε μία σημαντική ἀπειλή ζημίας, ἐκτός ἄν ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἀπειλή αὐτή θά μετεβάλλετο σέ σημαντική ζημία σέ περίπτωση πού δέν θά εἶχαν ληφθεῖ προσωρινά μέτρα.

Ἄρθρο 13

Γενικές διατάξεις ὡς πρός τούς δασμούς

1. Οἱ δασμοί ἀντιντάμπινγκ ἤ οἱ ἀντισταθμιστικοί δασμοί, ἀνεξάρτητα ἄν ἐφαρμόζονται προσωρινά ἤ ὁριστικά, θεσπίζονται διά συστάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ συστάσεις αὐτές ἀναφέρουν ἰδιαιτέρως τό ποσό καί τόν τύπο τοῦ ἐπιβαλλομένου δασμοῦ, τό συγκεκριμένο προϊόν, τή χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς, τό ὄνομα τοῦ προμηθευτοῦ, ἄν αὐτό εἶναι δυνατό, καί τήν αἰτιολογία τους.

3. Τό ποσό τῶν δασμῶν αὐτῶν δέν δύναται νά ὑπερβεῖ τό περιθώριο ντάμπινγκ ἤ τό ποσό τῆς ἐπιδοτήσεως ὅπως ἔχουν προσωρινά ἐκτιμηθεῖ ἤ ὁριστικά ὑπολογισθεῖ. Τό ποσό αὐτό θά πρέπει νά εἶναι μικρότερο ἄν ὁ μικρότερος αὐτός δασμός θά ἀρκοῦσε γιά νά ἐξαφανισθεῖ ἡ ζημία.

4. α) Οἱ ἀντιντάμπινγκ καί οἱ ἀντισταθμιστικοί δασμοί δέν δύνανται οὔτε νά ἐπιβληθοῦν οὔτε νά αὐξηθοῦν μέ ἀναδρομική ἰσχύ καί ἐφαρμόζονται στά προϊόντα, πού μετά τήν ἔναρξη τῆς ἰσχύος τῶν δασμῶν αὐτῶν ἔχουν δηλωθεῖ ὅτι θά τεθοῦν στήν κατανάλωση ἐντός τῆς Κοινότητος. Γιά τό σκοπό αὐτό, ἡ ἡμερομηνία τῆς παραλαβῆς ἀπό τίς τελωνειακές ἀρχές τοῦ ἐγγράφου μέ τό ὁποῖο ὁ δηλῶν ἐκδηλώνει τήν πρόθεσή του νά θέσει στήν κατανάλωση τά προϊόντα εἶναι καθοριστική.

β) Πάντως, ὅταν ἡ Ἐπιτροπή διαπιστώσει:

i) ὅσον ἀφορᾶ τά προϊόντα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ:

— εἴτε ὅτι ἔχει ὑπάρξει ντάμπινγκ πού προκάλεσε στό παρελθόν ζημία, εἴτε ὅτι ὁ εἰσαγωγέας γνώριζε ἤ θά ἔπρεπε νά γνωρίζει ὅτι ὁ ἐξαγωγέας ἀσκεῖ ντάμπινγκ καί ὅτι τό ντάμπινγκ αὐτό θά προξενήσει ζημία, καί

— ὅτι ἡ ζημία προκαλεῖται ἀπό ἕνα σποραδικό ντάμπινγκ, δηλαδή ἀπό μαζικές εἰσαγωγές ἑνός προϊόντος πρύ ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ καί πραγματοποιοῦνται σέ χρόνο σχετικά σύντομο τέτοιας ἐκτάσεως ὥστε γιά νά ἐμποδισθεῖ ἡ ἐπανεμφάνισή του, φαίνεται ἀναγκαία ἡ ἀναδρομική ἐπιβολή ἑνός δασμοῦ ἀντιντάμπινγκ ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν αὐτῶν, ἤ

ii) ὅσον ἀφορᾶ τά προϊόντα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἐπιδοτήσεων καί σέ κρίσιμες περιστάσεις:

— ὅτι μία ζημία πού δύσκολα ἀποκαθίσταται προκαλεῖται ἀπό μαζικές εἰσαγωγές πραγματοποιούμενες σέ χρόνο σχετικά σύντομο, ἑνός προϊόντος γιά τό ὁποῖο καταβάλλονται ἤ παρέχονται ἐπιδοτήσεις κατά τρόπο ἀσυμβίβαστο μέ τίς διατάξεις τῆς γενικῆς συμφωνίας καί τῆς συμφωνίας περί ἑρμηνείας καί ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων VI, XVI καί XXIII τῆς γενικῆς συμφωνίας καί

— ὅτι, γιά νά ἐμποδισθεῖ ἡ ἐπανεμφάνιση μιᾶς τέτοιας ζημίας φαίνεται ἀναγκαῖο νά ἐπιβληθοῦν ἀναδρομικά ἀντισταθμιστικοί δασμοί ἐπί τῶν εἰσαγωγῶν αὐτῶν, ἤ

iii) ὅσον ἀφορᾶ τά προϊόντα πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων:

— ὅτι ἔχει παραβιασθεῖ μία ἀνάληψη ὑποχρεώσεως,

τότε οἱ ὁριστικοί ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστικοί δασμοί μποροῦν νά ἐπιβληθοῦν ἐπί προϊόντων γιά τά ὁποῖα ἔχει γίνει δήλωση περί θέσεως στήν κατανάλωση ἐντός τῆς Κοινότητος, ἐνενήντα ἡμέρες τό πολύ πρίν ἀπό τήν ἡμερομηνία ἐφαρμογῆς τῶν προσωρινῶν δασμῶν· πάντως, στήν περίπτωση παραβιάσεως μιᾶς ἀναλήψεως ὑποχρεώσεως, ἡ ἀναδρομική αὐτή ἐφαρμογή δέν ἰσχύει γιά τίς εἰσαγωγές πού ἔχουν τεθεῖ στήν κατανάλωση πρό τῆς παραβιάσεως.

5. Ὅταν ἕνα προϊόν εἰσάγεται στήν Κοινότητα ἀπό περισσότερες χῶρες, ἐπιβάλλεται κατάλληλος δασμός χωρίς διάκριση ἐπί ὅλων τῶν εἰσαγωγῶν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ, γιά τίς ὁποῖες ἔχει ἀποφασισθεῖ ὅτι ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων καί ὅτι προκαλοῦν ζημία, ἐκτός ἐκείνων πού προέρχονται ἀπό πηγές ὡς πρός τίς ὁποῖες ἔχουν γίνει ἀποδεκτές ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων.

6. Ὅταν ἡ κοινοτική παραγωγή θεωρεῖται ὡς ἀναφερόμενη στούς παραγωγούς ὁρισμένης περιφέρειας, ἡ Ἐπιτροπή παρέχει στούς ἐξαγωγεῖς τή δυνατότητα προσφορᾶς, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 10, πρός ἀνάληψη ὑποχρεώσεων γιά τή συγκεκριμένη περιφέρεια. Ἂν μία κατάλληλη ἀνάληψη ὑποχρεώσεως δέν γίνεται ταχέως ἤ δέν ἐκπληρώνεται, εἶναι δυνατό νά ἐπιβληθεῖ προσωρινός ἤ ὁριστικός δασμός γιά τό σύνολο τῆς Κοινότητος.

7. Ἐλλείψει εἰδικῶν ἀντιθέτων διατάξεων πού θεσπίζονται κατά τήν ἐπιβολή δασμοῦ ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστικοῦ δασμοῦ, ὁριστικοῦ ἤ προσωρινοῦ, ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες περί κοινοῦ ὁρισμοῦ τῆς ἐννοίας καταγωγῆς καθώς καί οἱ συναφεῖς κοινές διατάξεις ἐφαρμογῆς.

8. Οἱ δασμοί ἀντιντάμπινγκ ἤ οἱ ἀντισταθμιστικοί δασμοί εἰσπράττονται ἀπό τά Κράτη Μέλη κατά τόν τύπο, τόν συντελεστή καί τά ἄλλα στοιχεῖα πού καθορίζονται κατά τή θέσπισή τους καί ἀνεξάρτητα ἀπό τελωνειακούς δασμούς, φόρους καί ἄλλες ἐπιβαρύνσεις πού συνήθως ἐπιβάλλονται κατά τήν εἰσαγωγή.

9. Κανένα προϊόν δέν ὑπόκειται ταυτόχρονα σέ δασμούς ἀντιντάμπινγκ καί σέ ἀντισταθμιστικούς δασμούς γιά τήν ἐπανόρθωση τῆς ἴδιας καταστάσεως πού προκύπτει ἀπό ντάμπινγκ ἤ χορήγηση ἐπιδοτήσεως.

Ἄρθρο 14

Ἐπανεξέταση

1. Οἱ συστάσεις πού ἐπιβάλλουν ἀντιντάμπινγκ ἤ ἀντισταθμιστικούς δασμούς προσωρινούς ἤ ὁριστικούς, καί οἱ ἀποφάσεις περί ἀποδοχῆς ἀναλήψεως ὑποχρεώσεων, ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ἐπανεξετάσεως, ἄν τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖο. Ἡ ἐπανεξέταση αὐτή διεξάγεται εἴτε κατόπιν αἰτήσεως ἑνός Κράτους Μέλους, εἴτε μέ πρωτοβουλία τῆς Ἐπιτροπῆς, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως κάθε ἐνδιαφερομένου μέρους πού ἐμφανίζει θετικές πληροφορίες πού ἀποδεικνύουν τήν ἀναγκαιότητα τῆς ἐπανεξετάσεως αὐτῆς. Οἱ αἰτήσεις αὐτές ἀπευθύνονται σέ Κράτος Μέλος ἤ στήν Ἐπιτροπή. Ὅταν τό Κράτος Μέλος λάβει μία ἀπό αὐτές τίς αἰτήσεις, ἐνημερώνει σχετικά τήν Ἐπιτροπή καί εἰδοποιεῖ τά ἄλλα Κράτη Μέλη. Ἂν ἡ Ἐπιτροπή λάβει τήν αἴτηση, ἐνημερώνει σχετικά τά Κράτη Μέλη.

2. Ὅταν, μετά ἀπό διαβούλευση, ἡ ἐπανεξέταση ἐμφανίζεται ἀναγκαία, ἡ διαδικασία ἐπαναλαμβάνεται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7, ἄν οἱ περιστάσεις τό ἀπαιτοῦν. Ἡ ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας δέν θίγει αὐτή καθεαυτή τά ἰσχύοντα μέτρα.

3. Ὅταν ἡ ἐπανεξέταση, διεξαγόμενη μέ ἤ χωρίς ἐπανάληψη τῆς διαδικασίας, τό ἀπαιτεῖ, τά μέτρα τροποποιοῦνται, καταργοῦνται ἤ ἀκυρώνονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 15

Ἐπιστροφή

1. Ὅταν ἕνας εἰσαγωγέας δύναται νά ἀποδείξει ὅτι ὁ εἰσπραχθείς δασμός ὑπερβαίνει τό πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ ἤ τό ποσό τῆς ἐπιδοτήσεως, λαμβανομένης ὑπόψη τῆς ἐφαρμογῆς σταθμικῶν μέσων ὅρων, τό ὑπερβάλλον ποσό ἐπιστρέφεται. Σέ περίπτωση προσωρινῶν μέτρων, οἱ ἐγγυήσεις ἀποδεσμεύονται ὑπό τούς ἰδίους ὅρους.

2. Γιά τό σκοπό αὐτό, ὁ εἰσαγωγέας δύναται, ἐντός προθεσμίας τριῶν μηνῶν ὑπολογιζομένης ἀπό τή διάθεση τῶν προϊόντων στήν κατανάλωση, νά ὑποβάλλει αἴτηση στό Κράτος Μέλος, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔχουν διατεθεῖ γιά κατανάλωση τά προϊόντα αὐτά. Τό Κράτος Μέλος αὐτό διαβιβάζει στήν Ἐπιτροπή, τό συντομώτερο δυνατό τήν αἴτηση, συνοδευομένη ἤ ὄχι ἀπό γνώμη ὡς πρός τό βάσιμο αὐτῆς. Ἡ Ἐπιτροπή ἐξετάζει ἄν ἡ αἴτηση εἶναι θεμελιωμένη καί, μετά ἀπό διαβούλευση, ἀποφασίζει ἄν καί σέ τί βαθμό τό Κράτος Μέλος ὀφείλει νά δώσει συνέχεια στήν αἴτηση.

Ἄρθρο 16

Τελικές διατάξεις

Ὁ παρών κανονισμός δέν ἀποκλείει τήν ἐφαρμογή:

1. εἰδικῶν κανόνων προβλεπομένων στίς συμφωνίες πού συνάπτονται μεταξύ τῆς Κοινότητος καί τῶν τρίτων χωρῶν,

2. εἰδικῶν μέτρων, ὅταν οἱ συμβατικές ὑποχρεώσεις πού ἀναλαμβάνονται στό πλαίσιο τῆς Γενικῆς Συμφωνίας δέν ἀντιτίθενται σέ αὐτά.

Ἄρθρο 17

Κατάργηση τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας

Ἡ σύσταση 77/329/ΕΚΑΧ καταργεῖται.

Οἱ παραπομπές στή σύσταση αὐτή πρέπει νά θεωροῦνται ὅτι γίνονται στήν παρούσα σύσταση.

Ἄρθρο 18

Ἐκτέλεση ἀπό τά Κράτη Μέλη

Τά Κράτη Μέλη υἱοθετοῦν κάθε κατάλληλη διάταξη προκειμένου νά ἐκτελέσουν, στίς καθορισμένες προθεσμίες, τίς ὑποχρεώσεις πού προκύπτουν γι' αὐτά σέ θέματα ἄμυνας κατά τῶν εἰσαγωγῶν πού ἀποτελοῦν ἀντικείμενο ντάμπινγκ ἤ ἐπιδοτήσεων, βάσει τῆς παρούσης συστάσεως. Πληροφοροῦν σχετικῶς τήν Ἐπιτροπή. Ἡ τελευταία διαβιβάζει τίς πληροφορίες αὐτές στά ἄλλα Κράτη Μέλη.

Ἄρθρο 19

Ἔναρξη ἰσχύος

Ἡ παρούσα σύσταση κοινοποιεῖται στά Κράτη Μέλη καί δημοσιεύεται στήν *Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων*.

Ἐφαρμόζεται ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου 1980.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 21 Δεκεμβρίου 1979.

Γιά τήν Ἐπιτροπή

Wilhelm HAFERKAMP

Ἀντιπρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗ

α) Χορήγηση ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές ἀμέσων ἐπιδοτήσεων πρός ἐπιχειρήσεις ἤ κλάδους παραγωγῆς βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων των ἐξαγωγῆς.

β) Συστήματα μή ἐπανεκχωρήσεως συναλλάγματος ἤ κάθε ἀνάλογης πρακτικῆς πού συνεπάγονται τή χορήγηση πριμοδοτήσεως κατά τήν ἐξαγωγή.

γ) Τιμές ἐσωτερικῶν μεταφορῶν καί ναῦλοι γιά ἀποστολές ἐξαγωγῶν, πού ἐξασφαλίζονται ἤ ἐπιβάλλονται ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές ὑπό ὅρους περισσότερο εὐνοϊκούς ἀπό ὅ,τι γιά τίς ἀποστολές ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου.

δ) Προμήθειες, ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές ἤ τίς ὑπηρεσίες τους, προϊόντων ἤ ὑπηρεσιῶν εἰσαγομένων ἤ ἐθνικῆς καταγωγῆς καί προοριζομένων γιά τήν παραγωγή ἐμπορευμάτων πρός ἐξαγωγή ὑπό ὅρους περισσότερο εὐνοϊκούς ἀπό ὅ,τι οἱ προμήθειες προϊόντων ἤ ὑπηρεσιῶν ὁμοειδῶν ἤ ἄμεσα ἀνταγωνιστικῶν προοριζομένων γιά τήν παραγωγή προϊόντων ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, ἐάν (στήν περίπτωση τῶν προϊόντων) οἱ ὅροι αὐτοί εἶναι πιό εὐνοϊκοί ἀπό ἐκείνους τῶν ὁποίων ἀπολαύουν οἱ ἐξαγωγεῖς ὑπό ἐμπορικές συνθῆκες, στίς διεθνεῖς ἀγορές.

ε) Ἀπαλλαγή, ἐπιστροφή ἤ ἀναστολή, ἐν ὅλῳ ἤ ἐν μέρει, τῶν ἀμέσων φόρων ἤ τῶν εἰσφορῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, καταβαλλομένων ἤ ὀφειλομένων ἀπό βιομηχανικές ἤ ἐμπορικές ἐπιχειρήσεις, πού τούς χορηγοῦνται εἰδικά βάσει τῶν ἐξαγωγῶν τους. Μέ τήν ἐπιφύλαξη τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἀναστολή φόρων ἤ εἰσφορῶν πού προβλέπονται παραπάνω δέν ἀποτελεῖ ἀναγκαία ἐπιδότηση κατά τήν ἐξαγωγή, ὅταν, παραδείγματος χάρη, εἰσπράττονται οἱ κατάλληλοι τόκοι.

στ) Εἰδικές ἐκπτώσεις, ἄμεσα συνδεόμενες μέ τίς ἐξαγωγές ἤ τίς ἐξαγωγικές ἐπιδόσεις οἱ ὁποῖες, κατά τόν ὑπολογισμό τῆς βάσεως τῶν ἀμέσων φόρων, διενεργοῦνται ἐπί πλέον αὐτῶν πού χορηγοῦνται γιά τήν παραγωγή τήν προοριζόμενη στήν ἐσωτερική κατανάλωση.

ζ) Ἀπαλλαγή ἤ ἔκπτωση βάσει τῆς παραγωγῆς ἤ τῆς διανομῆς τῶν ἐξαγομένων προϊόντων, ἑνός ποσοῦ ἐμμέσων φόρων ἀνωτέρου ἀπό ἐκεῖνο τῶν φόρων πού εἰσπράττονται βάσει τῆς παραγωγῆς καί τῆς διανομῆς ὁμοειδῶν προϊόντων, ὅταν πωλοῦνται στήν ἐσωτερική κατανάλωση. Τό πρόβλημα τῆς ὑπερβολικῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φόρου προστιθεμένης ἀξίας καλύπτεται ἀπό τήν παρούσα παράγραφο.

η) Ἀπαλλαγή, ἐπιστροφή ἤ ἀναστολή τῶν ἐμμέσων φόρων τῶν εἰσπραττομένων κατά τό ἐπαναληπτικό σύστημα σέ προγενέστερα στάδια ἐπί τῶν ἀγαθῶν ἤ ὑπηρεσιῶν τῶν χρησιμοποιουμένων γιά τήν παραγωγή τῶν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων, τῶν ὁποίων τά ποσά θά ἦσαν ἀνώτερα ἀπό ἐκεῖνα τῶν ἀπαλλαγῶν, ἐπιστροφῶν ἤ ἀναστολῶν τῶν ὁμοειδῶν ἐμμέσων φόρων τῶν εἰσπραττομένων κατά τό ἐπαναληπτικό σύστημα σέ προγενέστερα στάδια ἐπί τῶν ἀγαθῶν ἤ ὑπηρεσιῶν τῶν χρησιμοποιουμένων γιά τήν παραγωγή ὁμοειδῶν προϊόντων πωλουμένων στήν ἐσωτερική κατανάλωση. Πάντως, ἡ ἀπαλλαγή ἤ ἡ ἐπιστροφή ἤ ἡ ἀναστολή τῶν ἐμμέσων φόρων τῶν εἰσπραττομένων κατά τό ἐπαναληπτικό σύστημα σέ προγενέστερα στάδια θά μποροῦν νά χορηγηθοῦν γιά τά ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, ἀκόμη καί ἄν δέν χορηγοῦνται γιά τά ὁμοειδῆ προϊόντα πού πωλοῦνται στήν ἐσωτερική κατανάλωση, ἐάν οἱ ἔμμεσοι φόροι πού ἔχουν εἰσπραχθεῖ σέ προηγούμενα στάδια ἐπιβάλλονται σέ προϊόντα φυσικῶς ἐνσωματούμενα (λαμβανομένης ὑπόψη τῆς κανονικῆς ἀπωλείας ὄγκου ἤ βάρους κατά τήν μεταποίηση ἤ τήν μεταφορά) σέ ἐξαγόμενο προϊόν. Ἡ παρούσα παράγραφος δέν ἐφαρμόζεται στά συστήματα φόρου προστιθεμένης ἀξίας οὔτε στίς συναφεῖς φορολογικές προσαρμογές στά σύνορα.

θ) Ἐκπτώσεις ἤ ἐπιστροφή ἑνός ποσοῦ ἐπιβαρύνσεων κατά τήν εἰσαγωγή ἀνωτέρου ἀπό αὐτό τῶν ἐπιβαρύνσεων πού ἐπιβάλλονται ἐπί τῶν εἰσαγομένων φυσικῶν ἐνσωματωμένων προϊόντων (λαμβανομένης ὑπόψη τῆς κανονικῆς ἀπωλείας ὄγκου ἤ βάρους κατά τήν μεταποίηση ἤ μεταφορά) στό ἐξαγόμενο προϊόν. Πάντως, σέ εἰδικές περιπτώσεις, ἡ ἐπιχείρηση θά μπορεῖ νά χρησιμοποιεῖ σάν προϊόντα ἀντικαταστάσεως τῶν προϊόντων τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς σέ ποσότητα ἴση μέ αὐτή τῶν εἰσαγομένων προϊόντων καί μέ τίς ἴδιες ἰδιότητες καί χαρακτηριστικά ὥστε νά ὠφελεῖται ἀπό τή διάταξη αὐτή, ἄν οἱ πράξεις εἰσαγωγῆς καί οἱ ἀντίστοιχες πράξεις ἐξαγωγῆς πραγματοποιοῦνται σέ λογικό χρονικό διάστημα, τό ὁποῖο κανονικά, δέν ὑπερβαίνει τά δύο ἔτη. Ἡ παρούσα παράγραφος δέν ἐφαρμόζεται στά συστήματα προστιθεμένης ἀξίας οὔτε στίς συναφεῖς φορολογικές προσαρμογές στά σύνορα.

ι) Θέσπιση ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές (ἤ ἀπό τούς ἐξειδικευμένους ὀργανισμούς πού εἶναι ὑπό τόν ἔλεγχό τους) προγραμμάτων ἐγγυήσεων ἤ ἀσφαλίσεων ἐξαγωγικῶν πιστώσεων, προγραμμάτων ἀσφαλίσεων ἤ ἐγγυήσεων κατά τῆς ὑψώσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς τῶν ἐξαγομένων προϊόντων ἤ προγραμμάτων κατά τῶν συναλλαγματικῶν κινδύνων, μέ ἀσφάλιστρα πού εἶναι ἐμφανῶς ἀνεπαρκῆ νά καλύψουν μακροπρόθεσμα τά ἔξοδα καί τίς ἀπώλειες βάσει τῆς διαχειρίσεως τῶν προγραμμάτων αὐτῶν.

ια) Χορήγηση ἀπό τίς δημόσιες ἀρχές (ἤ ἀπό τούς ἐξειδικευμένους ὀργανισμούς πού εἶναι ὑπό τόν ἔλεγχό τους ἤ δροῦν ὑπό τήν ἐποπτεία τους) ἐξαγωγικῶν πιστώσεων, μέ ἐπιτόκια κατώτερα ἀπό ἐκεῖνα πού πρέπει πράγματι νά πληρωθοῦν ὥστε νά ἐξευρεθοῦν τά κεφάλαια, πού χρησιμοποιοῦνται κατ' αὐτόν τόν τρόπο (ἤ πού θά ἔπρεπε νά πληρωθοῦν ἄν προέβαιναν, στή διεθνῆ ἀγορά τῶν κεφαλαίων, σέ δάνεια ἐξοφλητέα ἐντός τῶν ἴδιων προθεσμιῶν καί ἐκφραζόμενα στό ἴδιο νόμισμα μέ τήν ἐξαγωγική πίστωση), ἤ ἀνάληψη ἀπό μέρους τους ὅλων ἤ μέρους τῶν ἐξόδων μέ τά ὁποῖα βαρύνονται οἱ ἐξαγωγεῖς ἤ οἱ χρηματοδοτικοί ὀργανισμοί, προκειμένου νά προσπορίζονται τήν πίστωση κατά τό μέτρο πού οἱ πράξεις αὐτές ἐξυπηρετοῦν τήν ἐξασφάλιση σημαντικοῦ πλεονεκτήματος ὡς πρός τούς ὅρους τῆς ἐξαγωγικῆς πιστώσεως.

Πάντως, ἄν ἡ χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς συμμετέχει σέ διεθνῆ συμφωνία ἐπί θεμάτων δημοσίων ἐξαγωγικῶν πιστώσεων, στήν ὁποία συμμετέχουν τουλάχιστον δώδεκα ἀρχικῶς ὑπογράφοντες τή συμφωνία ἐπί τῆς ἑρμηνείας καί ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων VI, XVI καί XXIII τῆς γενικῆς συμφωνίας τήν 1η Ἰανουαρίου 1979 (ἤ σέ μεταγενέστερες δεσμεύσεις πού ἔχουν ἀναλάβει οἱ ἀρχικοί αὐτοί ὑπογράφοντες) ἤ ἄν, στήν πράξη, ἡ χώρα καταγωγῆς ἤ ἐξαγωγῆς ἐφαρμόζει τίς διατάξεις τῆς ἐν λόγω συμφωνίας ὡς πρός τούς ὅρους τῶν ἐπιτοκίων, ἡ ἀκολουθουμένη πρακτική σέ θέματα ἐξαγωγικῶν πιστώσεων πού εἶναι σύμφωνη πρός τίς διατάξεις αὐτές, δέν θεωρεῖται ἐξαγωγική ἐπιδότηση.

ιβ) Κάθε ἄλλη ἐπιβάρυνση γιά τό Δημόσιο πού συνιστᾶ ἐξαγωγική ἐπιδότηση κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου XVI τῆς γενικῆς συμφωνίας.

Σημειώσεις

Γιά τούς σκοπούς τοῦ παρόντος παραρτήματος ἐφαρμόζονται οἱ κατωτέρω ὁρισμοί.

1. Ἡ ἔκφραση «ἄμεσοι φόροι» δηλώνει τούς φόρους ἐπί τῶν μισθῶν, τῶν κερδῶν, τῶν τόκων, τῶν ἐνοικίων, τῶν δικαιωμάτων ἐπί ἀύλων ἀγαθῶν καί ἐπί κάθε ἄλλης μορφῆς εἰσοδήματος, καθώς καί τούς φόρους ἐπί τῆς ἀκινήτου περιουσίας.

2. Ἡ ἔκφραση «ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή» δηλώνει τούς δασμούς, ἄλλα δικαιώματα καί ἄλλες φορολογικές ἐπιβαρύνσεις μή ἀπαριθμούμενες ἀλλοῦ στίς παροῦσες σημειώσεις, πού εἰσπράττονται κατά τήν εἰσαγωγή.

3. Ἡ ἔκφραση «ἔμμεσοι φόροι» δηλώνει τούς φόρους ἐπί τῶν πωλήσεων, εἰδικούς φόρους καταναλώσεως, φόρους κύκλου ἐργασιῶν καί τόν φόρο προστιθεμένης ἀξίας, φόρους ἐπί τῶν παραχωρήσεων, τέλη χαρτοσήμου, φόρους μεταβιβάσεως, φόρους ἐπί τῶν ἀποθεμάτων καί τῶν κεφαλαιουχικῶν ἀγαθῶν καί φορολογικές προσαρμογές στά σύνορα καθώς καί ὅλους τούς ἄλλους φόρους ἐκτός ἀπό τούς ἀμέσους φόρους καί τίς ἐπιβαρύνσεις κατά τήν εἰσαγωγή.

4. Οἱ ἔμμεσοι φόροι «εἰσπραττόμενοι σέ προγενέστερα στάδια» εἶναι οἱ φόροι πού εἰσπράττονται ἐπί τῶν ἀγαθῶν ἤ ὑπηρεσιῶν πού χρησιμοποιοῦνται ἄμεσα ἤ ἔμμεσα γιά τήν παραγωγή τοῦ προϊόντος.

5. Οἱ ἔμμεσοι φόροι πού εἰσπράττονται «κατά τό ἐπαναληπτικό σύστημα» εἶναι οἱ φόροι πού κλιμακώνονται σέ πολλαπλά στάδια καί εἰσπράττονται ὅταν δέν ὑπάρχει μεταγενέστερος μηχανισμός πιστώσεως φόρου γιά τήν περίπτωση κατά τήν ὁποία ἀγαθά ἤ ὑπηρεσίες φορολογούμενες σέ ἕνα ὁρισμένο στάδιο παραγωγῆς χρησιμοποιοῦνται σέ ἕνα μεταγενέστερο στάδιο παραγωγῆς.

6. Ἡ «ἐπιστροφή» τῶν φόρων περιλαμβάνει τίς ἐπιστροφές τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου ἤ μειώσεις φόρων.